

Laivaston sanomat

30.1.2015

2015

**Rannikkolaivaston
uusi aikakausi alkaa**

Rannikkolaivaston uudet yhteystiedot

Rannikkolaivaston puhelinnumerot ovat vaihtuneet vuoden 2015 alussa.

Keskeiset numerot:

Komendantti **0299 311 300**

Johdon sihteeri **0299 311 310**

Tiedottaja **0299 311 303**

Muut henkilöt voit tavoittaa puolustusvoimien vaihteen kautta numerosta **0299 800**.

Organisaation uudet sähköpostiosoitteet ovat

kirjaamo.rlaiv@mil.fi ja **rannikkolaivasto@mil.fi**

Henkilökohtaiset sähköpostiosoitteet ovat edelleen muotoa
etunimi.sukunimi@mil.fi

Postiosoitteet ovat

Turkuun

Rannikkolaivasto
PL 5
20241 Turku

Upinniemeen

Rannikkolaivasto
PL 5
02471 Upinniemi

Laivaston sanomat on Rannikkolaivaston henkilöstö- ja sidosryhmälehti, joka ilmestyy kerran vuodessa.

Julkaisija:
Päätoimittaja:
Toimitus:

Rannikkolaivasto
Timo Korpela
Susanne Hiltunen
Hanne Paalanen-Aalto
Nina Soini

Taitto:
Toimituksen osoite:
Painopaikka:
Painosmäärä:
ISBN

Jami Uuttu
Rannikkolaivasto, Kanslia, PL5, 20421 Turku, p. 0299 800
Juvenes Print, Suomen Yliopistopaino Oy
1500 kpl
2323-3265

Sisältö

Komentajan kynästä	4
Päätoimittajalta	7
Rannikkolaivaston organisaatio	8
Rannikkolaivasto vaalii laivastollisia perinteitä	9
14.1.2015 Rannikkolaivaston perustamistilaisuus Pansio	10
4. Miinalaivue	12
Matruusien ensimmäinen meripäivä	
6. Pintatorjuntalaivue	16
Valmiuden ylläpito on Uusimaan tärkein tehtävä	
7. Pintatorjuntalaivue - valmiina vastuuseen	20
Hyvillä mielin uuteen organisaatioon	
Uusi 8. Huoltolaivue huoltaa ja huolehtii	24
Leveästi Louhella	
Tiedossa mittavat työtehtävät	
Northern Coast 2014 - merivoimien vuoden pääharjoitus	28
NOCO 14 suunnittelu-upseerin näkökulmasta	
Huolto on aina ykkönen	
Merisotilaana NOCO 14 -harjoituksessa	
Harjoitukset	34
Ilmapuolustusharjoitus Lohtajalla, IPH-I	
PGG Rauma FINSWE EX 2014 -harjoituksessa	
Itämeren rantavaltioiden öljyntorjuntaharjoitus Balex Delta 2014	
Harjoitustoimintaa 2015	
Forum Marinumin vuosi 2015	37
Aluemuutokset	40
Örö ja Reila luovutettiin uusille käyttäjille	
Korppoon merivalvontakeskus muuttaa Pansioon	
Varusmiehet	43
Puolustusvoimauudistus muokkasi merivoimien varusmieskoulutusta	
Laivastoaliupseerikurssille on tunkua	
Kultarannan Kiiskilä	
Kunto kohdallaan	
Lääkintämiehiä tarvitaan aina	
Reippaasti Rannikkolaivastoon	
Sukeltajakurssin priimus	
Pansion tukikohdasta historiikki	52
Vapaaehtoista maanpuolustusta merellä	54
Rannikkokomppanian työteliäs viikko vartiotehtävissä	55

Komentajan kynästä

Rannikkolaivasto – merellistä voimaa

Kiiivastahtinen toiminnan vuosi 2014 on päättynyt ja puolustusvoimauudistus on saatu toteutettua. Rannikkolaivasto on syntynyt. Purjeet vetävät uudella kurssilla ja matkanteko kohti vuoden 2015 tavoitteita on alkanut.

Uudistuksessa merivoimien rannikko- ja laivastojoukot eriytettiin ja saaristossa olevat puolustusvoimien kohteet siir-

tyivät kokonaan merivoimien rannikkojoukkojen vastuulle. Merivoimien kaikki taistel- ja apualukset organisoitiin yhteen joukko-osastoon, Rannikkolaivastoon, joka keskittyy laivastoyksiköiden suorituskykyjen rakentamiseen, ylläpitoon ja käyttöön.

Uudistuksella yhtenäistetään ja tehostetaan alusten käyttöä ja koordinoidaan paremmin alushenkilöstön, palkatun sotilashenkilöstön ja asevelvollisten, toiminta ja koulutus vaikka Rannikkolai-

vasto toimii kahdella paikkakunnalla Turun Pansiossa ja Kirkkonummen Upinniemessä. Toimitaan yhtenäisenä joukkona yhdessä johdossa.

Toiminnan kannalta erityisesti uutta on se, että pääosa logistiikkapalveluista ja hallintopalveluista on keskitetty juuri perustettuihin Puolustusvoimien logistiikkalaitokseen ja Puolustusvoimien palvelukeskukseen. Kunnossapitotehtävistä otti päävastuun Millog Oy.

Valmiutta ja merellistä taistelukykyä

Suomen sotilaallisen puolustuskyvyn ylläpidon ensisijaisena tehtävänä on muodostaa ennaltaehkäisevä kynnys sotilaallisen voiman käytölle ja sillä uhkaamiselle sekä tarvittaessa torjua maahamme kohdistuvat hyökkäykset. Tässä merivoimilla on oma tärkeä roolinsa.

Laivastovalmiusyhtymänä Rannikkolaivasto keskittyy toimintaan merellä ja sen toiminta-alue kattaa Suomen merialueet itäiseltä Suomenlahdelta aina Pohjanlahden perukalle. Rannikkokojoukot, Rannikkoprikaati ja Uudenmaan prikaati, vastaavat rannikolla ja saaristossa tapahtuvasta toiminnasta.

Rannikkolaivaston ydintoimintaa ovat liikkuva alueellisen koskemattomuuden turvaaminen, tulenkäyttö merellä, miinantorjunta ja merellinen huolto. Tehtävät toteutetaan neljällä laivueella; kahdella pintatorjuntalaivueella, yhdellä miinantorjuntalaivueella ja yhdellä huoltalaivueella.

Puolustusvoimien toinen tärkeä tehtävä on muiden viranomaisten tukeminen. Rannikkolaivasto osallistuu tähän tehtävään merialueella öljyntorjunnalla, vedenalaisella etsinnällä, merikuljetuksilla, sukeltajilla ja vedenalaisella raiwaamisella.

Kansainväliseen sotilaalliseen kriisinhallintaan Rannikkolaivasto valmistautuu kriisinhallintapooliin ilmoitetuilla miinalaivalla ja miinantorjunta-aluksella sekä esikuntaupseereilla.

Rannikkolaivaston henkilökunnasta suurella osalla on kokemusta kansainvälisistä tehtävistä ja harjoituksista. Tarkoituksena on vakioda kansainväliset harjoitukset osaksi joukko-osaston harjoitustoiminnan kokonaisuutta. Ruotsin ja Suomen merivoimien yhteisharjoituksista on saatu erittäin hyvää kokemusta monikansallisessa ympäristössä. On muistettava, että kansainvälisellä toiminnalla on aina myös itsekkäät tarkoitukset, kotimaan puolustuskyvyn kehittäminen.

Laivastokoulutuksen uudistus

Rannikkolaivasto eroaa muista puolustusvoimien valmiusyhtymistä siinä, että joukko-osastossa on enemmän palkattua henkilöstöä kuin varusmiehiä. Henkilökunnan määrällä mitattuna Rannikkolaivasto on merivoimien suurin joukko-osasto. Ammattisotilaiden suuri osuus johtuu nykyaikaisten taistelualusten teknisyydestä ja monikäyttöisyydestä. Oppiminen ja ammattitaidon kehittyminen vievät aikaa. Eri alusluokien taisteluohjeiden koulutuksella ja tyyppikursseilla on keskeinen asema henkilökunnan taitojen kehittämisessä. Ilman asevelvollisia emme kuitenkaan selviä. Jokaiselle merisotilaille on tarve ja paikka.

Uudistuksen jälkeenkin merivoimien suomenkielisten varusmiesten peruskoulutus annetaan Kirkkonummen Upinniemiessä, nykyisessä Rannikkoprikaatissa. Suurin muutos on siinä, että P-kauden jälkeen kaikki laivapalvelukseen valitut varusmiehet siirretään Rannikkolaivastoon. Kaikille koulutetaan laivatoiminnan perusteet Rannikkolaivaston Turun Pansion tukikohdassa. Tämän jälkeen miehistötehtävissä jatkavat siirretään aluspalvelukseen Pansiossa tai Upinniemiessä oleville Rannikkolaivaston aluksille. Laivostoaliupseerikursseille valitut jatkavat Pansiossa, kunnes siirtyvät alusjaksolle jompaankumpaan tukikohtaan. Reserviupseerikursseille valitut varusmiehet siirtyvät Merisotakouluun, josta sitten aikanaan upseerikokelaina palaavat Rannikkolaivastoon ja sen aluksille.

Uudistuksen jälkeen Rannikkolaivaston osalta palautetaan taistelualusten meripalveluvuorokausitavoitteet uudistusta edeltäneelle tasolle ja aloitetaan jälleen reserviläiskoulutus. Kertausharjoituksissa alusten tarvitsemat reserviläiset, laivaston maakuntayksiköt ja keskeiset tukiyksiköt ovat eturintamassa.

Katse horisonttiin Rannikkolaivasto

Toimintaympäristömme on ollut muutosessa. Siksi on ylläpidettävä valmi-

utta. Samalla on katsottava eteenpäin ja oltava valmiina uudistumaan.

Toteutetun puolustusvoimauudistuksen jälkeen moni asia on tehtävä uudella tavalla. Tämä edellyttää meiltä kaikilta uutta ajattelua ja halua irtautua vanhasta. Vuonna 2015 on Rannikkolaivastossa sisäistettävä ja vakiinnutettava uuden organisaatiomme toiminta osana uudistettuja puolustusvoimia, sen toimintatapoja ja –prosesseja. Toiminnan alkuvaiheessa kohdataan varmasti haasteita, mutta siksi kokemukset kirjataan ylös kaikilla tasoilla ja raportoidaan omalle johtoportaalalle. Mahdollisista korjaavista toimenpiteistä päätetään erikseen.

Tehtäviemme menestyksellinen hoitaminen uudessa organisaatiossa ja uudistetuilla toimintatavoilla edellyttävät kaikilta sitoutumista, hyvää asennetta ja kurinalaisuutta.

Tiedonkulkuun, työskentelyolosuhteisiin, töiden järjestelyyn ja työtovereiden jaksamiseen sekä työtovereiden väliseen yhteistyöhön on panostettava joka päivä. Tässä esimiehillä on tärkeä tehtävä ylläpitää positiivista ilmapiiriä, jakaa tietoa ja työtaakkaa sekä huolehtia alaisistaan ja työpaikan hyvinvoinnista.

Rannikkolaivaston tavoitteena on olla merivoimien merimiinoituksen, ohjustulenkäytön, miinantorjunnan ja merellisen huollon valtakunnallisesti ja kansainvälisesti arvostettu erityisosaja. Joukko-osasto haluaa olla korkean valmiuden tehokas merellinen toimija kaikissa turvallisuustilanteissa.

Kiitän koko Rannikkolaivaston henkilöstöä puolustusvoimauudistukseen osallistumisesta ja ymmärryksestä muutoksen tuulissa ja asevelvollisia hyvin suoritetusta palveluksesta. Toivottan omalle henkilöstölle ja yhteistoimintakumppaneille mitä parhaita vuotta 2015.

***kommodori Timo Hirvonen
Rannikkolaivaston komentaja***

Päätoimittajalta

Luette nyt ensimmäistä uutusta Laivaston sanomat -lehteä. Lehti on Rannikkolaivaston henkilöstö- ja sidosryhmälehti, jonka linjana on esitellä laivastollista ja merellistä toimintaa. Lehdessä esitellään monipuolisesti harjoitustoimintaa niin koti- kuin ulkomailla, tapahtumia sekä joukkojen toimintaa kuluneen vuoden aikana. Samalla katsotaan myös tulevaan vuoteen.

Puolustusvoimauudistuksessa määritettiin uudet organisaatiot, niiden tehtävät, tarkoitus ja tehtäväkokoontaminen. Osana uudistusta laadittiin Puolustusvoimien toimintakäsikirja, jossa esitetään uudet toimintatavat Pääesikunta ja puolustushaara tasalla, mutta käsikirjassa päästään vain osittain hallintoyksikö tasalle.

Hallinnon järjestelyt käsketään puolustusvoimien hallintonormeissa. Merivoimien hallintonormissa määritellään Rannikkolaivaston yleiset tehtävät, erikoistehtävät ja varuskunnalliset vastuut.

Hallintonormin perusteella on laadittu Rannikkolaivaston työjärjestys, jossa määritellään joukko-osaston hallinnollinen organisaatio, vastuut ja tehtävät. Sieltä löytyvät muun muassa toimikunnat, työaikaesimiehet ja sijaistusjärjestelyt.

Rannikkolaivaston oma toimintakäsikirja valmistuu vuoden 2015 ensimmäisellä kvartaalilla. Sillä täydennetään työjärjestystä, tarkennetaan työprosesseja

ja vastuita tuotteiden tekemisessä. Toimintakäsikirjaan on sisällytetty työketjuja, joiden lopputuloksena on useamman työntekijän työpanoksesta, rinnakkaisesta tai peräkkäisestä, syntyvä tuote. Tämä tuote voi olla jokin asiakirja, meritilannekuva tai muu vastaava tuote. Toimintakäsikirja tulee olemaan sähköisenä kehittyvä ja muuntuva asiakirja.

Työntekijöiden tehtävän hoidon kannalta merkityksellistä on tehtävänkuvaus. Voimassa olevat tehtävänkuvaukset on laadittu uudistuksen suunnitteluvaiheessa, joten niissä on varmasti korjattavaa ja tarkennettavaa. Tämä asia on tiedostettu merivoimien johdossa. Muutostarpeet kirjataan ylös ja muutokset toteutetaan myöhemmin vuoden 2015 aikana.

Rannikkolaivaston hallinnossa ja huollossa työskentelee vähemmän ihmisiä kuin vanhassa organisaatiossa. Osa hallinnollisista tehtävistä on siirretty Puolustusvoimien palvelukeskukseen ja Puolustusvoimien logistiikkalaitokseen. Uusilla toimintatavoilla ja palveluilla pyritään takamaan jatkossakin laatu, mutta palveluita ei saa enää yhtä helposti kuin aiemmin. Aukioloaikoja on rajoitettu. Tämä on asia, joka kaikkien tulee ymmärtää ja hyväksyä. Suunnitelmallisuutta ja ennakointia pitää lisätä kaikissa työpisteissä.

Itsepalvelu lisääntyy. Matkahallinnassa tulee jokaisen itse osata laatia virkamatsitys- ja lasku sekä tilata matkaliput ja majoituspalvelut. Jos henkilökunta tarvitsee apua, niin apua ensisijaisesti haetaan työyhteisöstä ja esimiehiltä. Lähituki on järjestetty esikunnan kans-

lian palvelukeskukseen. Itsepalvelu lisääntyy myös omien työaikojen kirjaamisessa, materiaaliasioissa tapahtuvissa toiminnoissa.

Uudistuksen myötä esikunnan huolto-osasto muuttuu. Tehtäväjakoa huolto-osaston ja 8. Huoltolaivueen välillä tarkentuu kunhan saamme asiasta enemmän kokemusta. Rannikkolaivastolla on varuskunnallinen huoltovastuu Turun varuskunnassa sekä merellä. Harjoitustoiminta perustuu tiiviiseen yhteistyöhön Rannikkoprikaatin ja Uudenmaan prikaatin kanssa.

Vuoden 2014 teemana oli suunnittelusta toimeenpanoon. Vuonna 2015 meidän tulee käynnistää Rannikkolaivaston toiminta kaikessa monipuolisuudessaan ja samalla kerätä kokemuksia uusista toimintatavoista ja asioista, jotka vaativat tarkennuksia. Kaikessa toiminnassa pitää korostaa suunnitelmallisuutta ja ennakointia, mikä edes auttaa asioiden tekemistä säästävällisesti ja taloudellisesti. Esikunnan ja joukkojen pitää olla jatkuvassa vuorovaikutuksessa oikean tilannekuvan luomiseksi, jotta asiat kyettään toimeenpanemaan oikea-aikaisesti.

Kaikki tämä on tehtävä yhdessä, avoimesti sekä positiivisessa hengessä eteenpäin katsoen. Näin Rannikkolaivastosta hioutuu yhtenäinen laivastollinen joukko!

komentaja Timo Korpela
esikuntapäällikkö

Rannikkolaivasto

Rannikkolaivaston
komentaja

Rannikkolaivaston esikunta
(Pansio)

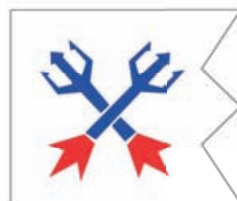
4.

Miinantorjuntalaivue
(Pansio)

6.

Pintatorjuntalaivue
(Pansio)

7.

Pintatorjuntalaivue
(Upinniemi)

8.

Huoltolaivue
(Pansio, Upinniemi)

Rannikkolaivasto kunnioittaa perinteitä

- 1.5. Rannikkolaivaston esikunnan perinnepäivä
- 1.5. 7. Pintatorjuntalaivueen perinnepäivä
- 15.5. 4. Miinantorjuntalaivueen perinnepäivä
- 1.7. 6. Pintatorjuntalaivueen perinnepäivä
- 6.9. 8. Huoltolaivueen perinnepäivä
- 12.10. Rannikkolaivaston vuosipäivä

Rannikkolaivasto vaalii laivastollisia perinteitä

Uuden joukon nimi, Rannikkolaivasto, pohjautuu jo aikaisemmin käytössä olleeseen joukko-osaston nimeen. Rannikkolaivasto-nimi on ollut käytössä merivoimissa 1928–1944 ja uudelleen 1980–1992. Nimi palautui käyttöön, mutta uusi Rannikkolaivasto poikkeaa kuitenkin historiallisesta Rannikkolaivastosta siten, että ensimmäisen kerran kaikki merivoimien taistelu- ja apulukset ovat yhden komentajan alaisuudessa ja itsenäisiä laivastoasemia ei ole.

Perinteisen Rannikkolaivasto nimen palauttamisen myötä uudistuksessa pyrittiin palauttamaan myös vanhat laivastolliset liput ja tunnuksat. Joukko-osaston lipuksi on hyväksytty Gustav Von Numersin suunnittelema, joka oli Rannikkolaivastolla ja sittemmin Laivastolippueella käytössä. Lippu luovutettiin sotamuseolle Turun Laivastoaseman ja Rannikkolaivaston yhdistyessä vuonna 1993, mutta sotamuseo palautti alkuperäisen lipun joukko-osaston käyttöön

tammikuun alussa 2015. Lippu suunniteltiin alun perin laivastolliselle joukolle ja näin sopii myös uudelle ”siniselle” Rannikkolaivastolle.

Laivueiden liput siirtyivät suoraan lakautettujen 4. Miinalaivueen, 6. Ohjuslaivueen ja 7. Ohjuslaivueen käytöstä uusille laivueille lukuun ottamatta 8. Huoltolaivueen lippua. 8. Huoltolaivue otti käyttöönsä Meripataljoonalle vuonna 2002 hyväksytty lipun. Meripataljoonan lippua ei ehditty varsinaisesti ottaa käyttöön Meripataljoonan ja Turun rannikopatteriston yhdistymisen vuoksi vuonna 2006, joten 8. Huoltolaivueen lippu naulattiin käyttöön 12.1.2015.

Laivueiden perusyksiköt säilyttivät myös vanhoja tunnuksia yksikköviireissään. Lauri Helaniemen suunnittelemat perusyksikköviirit vuodelta 1993 jaettiin nykyisille yksiköille muutamaa poikkeusta lukuun ottamatta: 1. Miinaviirikö 7. Pintatorjuntalaivueessa otti käyttöönsä viirin, jonka tunnuksen on suunnitellut vuonna 2007 Mika Hartemo ja uusia viirejä otettiin käyttöön 4. Miinantorjuntalaivueessa. Uuden alusluokan myötä 4. Miinantorjuntalaivueen perusyksiköt saivat viirit, joissa on noudatettu alusten kummikaupunkien tunnuksien heraldiikkaa.

Laivueiden liput ja yksikköviirit on esitelty tässä julkaisussa laivueita koskeissa artikkeleissa.

Hieman uutta, paljon vanhaa

Rannikkolaivaston vuosipäiväksi on nimetty 12.10, joka on Rannikkolaivaston päätukikohdan perustamispäivä. Turun Laivastoasema perustettiin vuonna 1939 ja Turun ollessa uuden joukon päätukikohta, uuden vuosipäivän nimeäminen oli perusteltua.

Rannikkolaivaston kunniamarssina pysyy Ernst von Vegesachin marssi. Rannikkolaivaston marssi vahvistettiin Saaristomeren laivastolle tasavallan presidentin esittelyssä 30.1.1992 ja se jatkaa laivastollista perinnettä tulevassa Rannikkolaivastossa.

Rannikkolaivaston perinnejoukot ovat Saaristomeren meripuolustusalue ja vanhat merivoimien laivastolliset joukot. Muita jo Rannikkolaivastossa olleita ja nyt palautettuja tunnuksia ovat Rannikkolaivaston ankkuriristi ja joukko-osastotunnus.

Esikuntapäällikkö komentaja Timo Korpela, merivoimien komentaja kontra-amiraali Kari Takanen ja Rannikkolaivaston komentaja kommodori Timo Hirvonen tarkastivat joukot perustamistilaisuudessa.

Paraatikatselmus kokosi Rannikkolaivaston joukot yhteen

Rannikkolaivaston virallista perustamistilaisuutta vietettiin keskiviikkona 14.1.2015 Pansioon sotasatamassa.

Valmiusyhtymän päätukikohtaan kokoontui tuolloin ensi kertaa yhteen koko Rannikkolaivaston henkilöstö, myös Upinniemen tukeutuvien alusten henkilöstö. Väkimäärän kasvu näkyi hyvin laiturialueella, joka täyttyi selvästi aiempaa pidemmälle joukkojen ryhmittäessä muotoon tilaisuutta varten. Henkilöstön määrällä mitattuna

Rannikkolaivasto on nyt merivoimien suurin joukko-osasto.

Arvokkaan tilaisuuden avasi Rannikkolaivaston lipun saapuminen lippuvarti-ossa. Varsinaisen paraatikatselmuksen komensi Rannikkolaivaston esikuntapäällikkö komentaja **Timo Korpela**. Katselmuksen suorittivat merivoimien komentaja kontra-amiraali **Kari Takanen** yhdessä Rannikkolaivaston komentajan kommodori **Timo Hirvosen** kanssa.

Puheessaan kommodori Hirvonen muistutti, että uudella joukko-osastol-

la on oma tärkeä osuutensa jatkuvan valmiuden ylläpitämisessä. Maailman viimeaikaiset tapahtumat osoittavat, että tilanteet voivat vaihdella rauhasta kriisiin nopeastikin. Rannikkolaivaston tärkeimmät tehtävät ovatkin valmiuden ylläpito ja alueellisen koskemattomuuden valvonta sekä turvaaminen.

Satama-alue täyttyi paitsi henkilöstöstä myös aluksista, sillä paikalla oli kaikkien Pansioon tukeutuvien alusten lisäksi myös Hamina-luokan ohjusvene Hanko, jonka kotisatama sijaitsee Upinniemessä.

Rannikolaivaston kaikkien laivueiden henkilöstö muodossa Pansion sotasataman tykkilaiturilla.

Rannikolaivaston kaikki alukset koristeltiin lipuilla aamulla juhlallisen liputuksen yhteydessä. Kuvassa MHC Purunpää (vas.) ja MHC Katanpää.

Komentaja Kristian Isberg on toiminut laivueen komentajana kohta vuoden. Isberg toimii myös jo seitsemättä vuotta MITO-hankkeen hankepäällikkönä. Aiemmin hän on toiminut muuan muassa Helsinki-luokalla sekä ohjusvene Haminan ja ilmatyynyalus Tuulen päällikkönä.

4. Miinantorjuntalaivue

4. Miinantorjuntalaivueen (4MITOLV) vasta rakenteilla olevan suorituskyvyn synnyttäminen on pitkä prosessi.

Laivue koostuu kolmesta Katanpää-luokan miinantorjunta-aluksesta, joista viimeisin on vasta rakenteilla.

- Mennyt purjehduskausi todisti, että Katanpää-luokan miinantorjunnan työkalupakki soveltuu hyvin meidän olosuhteisiimme. Alusluokan henkilöstö on motivoitunutta opettelemaan uusien järjestelmien käyttöä, kiittelee 4.mii-
nantorjuntalaivueen komentaja, komentaja Kristian Isberg.

Laivueella ei ole ympärivuorokautista valvontavastuuta, mutta erikoisosaamiseen liittyviä viranomaisyhteistyötehtäviä sitäkin enemmän. Komentaja uskoo avustustehtävien määrän kasvavan sitä mukaa, kun tieto alusluokan suorituskyvystä kasvaa.

Sääksi ja sukeltajat samassa veneessä

Raivaajasukeltajien tarve on laivueessa ilmeinen ja yhteistyötä Upinniemessä sijaitsevan Sukeltajakoulun kanssa tehdään tiiviisti. Syksyllä 2015 jopa Sukeltajakoulun nk. laivapoikajakso järjestetään Katanpää-luokalla.

- Jatkossa on tavoitteena rekrytoida sukeltajista ammattilaisia aluksillemme. Sukeltajat ovat olennainen osa meidän suorituskykyämme, lisää Isberg.

Reserviläisiä Katanpää-luokalle aletaan koota pikkuhiljaa, sillä ensimmäiset varusmiehet alusluokalle otettiin vasta syyskuussa 2014.

Pansiossa toimiva reserviläisistä koostuva merellinen maakuntajoukko, Raivaajaosasto Sääksi, on harjoitellut jo vuosia vapaaehtoisesti. Tänä vuonna Sääksen aktiivit pääsevät osallistumaan kunnan kertausharjoituksiin ja

Miinantorjunta-alus Purunpää.

Miinantorjunta-alus Katanpää.

yhteistyössä 4. Miinantorjuntalaivueen kanssa.

Harjoituskauden haasteet hoidossa

Suurin haaste 4. Miinantorjuntalaivueessa on alusluokan vasta rakenteilla oleva suorituskyky. Laivueen kolmatta alusta, MHC Vahterpäätä, odotetaan vielä saapuvaksi telakalta Italiasta Suomeen. Jo käytössä olevat alukset, Ka-

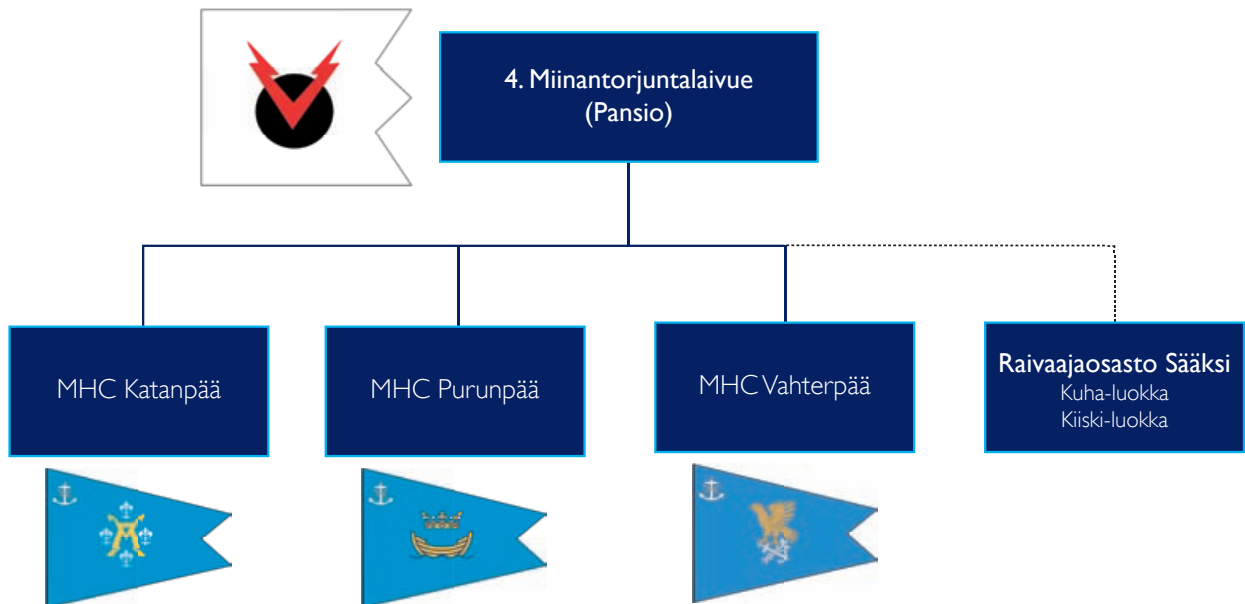
tanpää ja Purunpää, ovat edelleen ta-kuun alaisia.

- Takuumuutos- ja korjaustöitä on tehtävä myös purjehduskauden aikana, jolloin osallistumme Rannikkolaivaston ja merivoimien taisteluharjoituksiin, kertoo lsberg.

Kansainvälistä väriä harjoituskauteen tuo Belgiassa järjestettävä Dynamic Move 2015 -esikuntakarttatarjoitus,

jossa perustetaan suomalaisten, ruotsalaisten ja norjalaisten yhteinen taisteluosasto.

- Merellä kohokohtana on FINSWENEX-harjoitus, johon osallistuu molemmat MITO-alukset, sekä johtohenkilöstöä suomalais-ruotsalaiseen MITO-taisteluosaston esikuntaan, lisää alusluokastaan ylpeä komentaja.

MHC Purunpään tuoreet matruusit valmiina kansipalvelukseen.

Matruusien ensimmäinen meripäivä

Katanpää-luokan ensimmäiset varusmiehet vastaanotettiin MHC Purunpäälle. Tuoreiden matruusien ensimmäiseen meripäivään mahtuu hernerokkaa ja hälytyksiä.

Kello 9.08 kaikuu Purunpään I-upseerin, kapteeniluutnantti **Jaani Merenlehdon**, ääni aluksen kovaäänisistä.

- Kansipuolen varusmiehet, valmis- tautukaa kansipalvelukseen. Aikaa viisi minuuttia, varustus kansipalvelusasu.

I-upseeri on laatinut alukselle viikko- ohjelman, jonka mukaan harjoitellaan. Koulutussuunnitelma on räätälöity alus- luokan tarpeisiin. Katanpää-luokalla varusmiehet toimivat kansimiehinä harjoit- tellen taisteluvalmiutta ja merenkulkua.

Kansipalveluksen jälkeen miehet suuntaavat ensi kertaa merelle. Ensimmäiseksi harjoitellaan taisteluhälytystä. Hälytyksen tullessa jokaisen aluksen miehistöön kuuluvan on puettava ylleen kypärä ja paukkuliivit sekä etsiydyttävä nopeasti omaan, ennalta määrättyyn paikkaansa.

- Jakokirja kertoo, missä kunkin miehistön jäsenen pitää olla eri hälytystilanteissa. Ottakaa rauhallisesti tais-teluhälytyksessä. Tämä on vasta pientä pintaraapaisua, opastaa Purunpään päällikkö, kapteeniluutnantti **Sam- po Neste** matruuseja.

Hernerokkaa ja harjoituksia

Taisteluhälytys-harjoituksen jälkeen alus jää ankkuriin lounaan ajaksi. Tors- tain kunniaksi ruokalistalla on herne- rokkaa, jonka ovat valmistaneet varus-

mieslaivakokit **Antti Salla** ja **Mikael Lehtinen**.

Ruoka valmistuu aikataulussa, vaikka ko- keillakin oli oma roolinsa taisteluhälytyk- sessä. He varautuivat auttamaan talous- esimies **Joonas Aapiota** lääkinnällisissä tai ensihoitoa vaativissa toimenpiteissä.

Lounaan jälkeen on vuorossa palohäly- tys. Tulipalo on rauhan aikana pahin alus- ta kohtaava onnettomuus. Sodan aikana pahinta olisi ilmaisku tai uppoaminen.

- Palotilanteessa palo rajataan, luukut suljetaan ja tuulettimet sammutetaan. Älä häslää, keskity omaan tekemiseen, rau- hoittaa harjoitusta johtava konepäällikkö **Mikko Koponen** tilannetta.

Paloharjoituksen jälkeen palautetilai- suuten kokoontuneet matruusit saavat kuul- la harjoituksen sujuneen hyvin siihen

nähden, ettei heistä kukaan ollut aiemmin käsitellyt paloletkuja.

Kolme pitkää

Päivän kolmas harjoitus on nimeltään mies meressä. Kolme pitkää hälytystä keskeyttää laivan muut toiminnot. Meressä kelluvan miehen havainneen tähystäjän on heitettävä jotain kelluvaa mereen merkiksi, missä kohdin näki miehen.

- Voisko omat paukkuliivit heittää, kuuluu kysymys varusmiesten joukosta.

- Hyvä idea, olen miettinyt samaa, mutta heitä rengas mieluummin, toteaa opeusvuorossa oleva ylikersantti.

Palkattuun henkilöstöön lukeutuva pintapelastaja **Kimi Merisaari** ui uhrin eli meressä kelluvan nukan luo ja kuljettaa tämän laivan vierelle, josta uhri siirretään nostoliinalla laivaan.

Seuraavaksi siirrytään aluksen kannelle tutustumaan tähystäjän ja maalinsoittajan tehtäviin sekä vilkaisemaan ilmatorjuntakivääriä.

- Muistakaa, että keula on nolla, sivu 90 ja perä 180 astetta, neuvoo luutnantti **Tomi Suntio**.

”Hauskin päivä”

Päivän lopuksi annetaan palautetta. I-upseeri Jaani Merenlehto toteaa, että ensimmäisen meripäivän tarkoitus on hoitaa harjoitukset rauhallisesti, löytää oikeat paikat ja oikeat varusteet.

- Ei ole kiire, tärkeintä ovat oikeat toimenpiteet.

Aluksen päällikkö muistuttaa, että oikea toiminta eri tilanteissa vaatii paljon harjoittelua.

- Palohälytys vaatii erityisen paljon harjoittelua, sillä aluksessa on 65 eri tilaa, joissa voi olla tulipaloja. Kaikissa eri tilanteissa on osattava toimia.

Neljän hengen hytteihin majoitetut kahdeksan varusmiestä ovat väsyneitä, mutta tyytyväisiä ensimmäiseen meripäiväänsä.

- Hauskin päivä intissä tähän mennessä, tiivistää matruusi **Eero Vornanen**.

Komentaja Jan-Erik Aitos siirtyi nykyiseen tehtäväänsä lokakuussa 2014. Hän on palvellut muuan muassa Merivoimien esikunnan operatiivisella osastolla, operaatio- ja laivueupseerina 6. Ohjuslaivueen esikunnassa sekä aluksen päällikkönä Helsinki-luokalla. Vuonna 2011 Aitos osallistui Atalanta-operaatioon EUNAVFOR:n operaatioesikunnassa.

6. Pintatorjuntalaivue

Siirtyminen Rannikkolaivastoon jakaa 6. Pintatorjuntalaivueen (6PITOLV) ohjusviirikön kahdeksi eri viiriköksi.

Merkittävimmät muutokset laivueessa tehtiin kaukonäköisesti jo aiemmin, kun miinalautta Pansio ja Hämeenmaaluokan miinalaivat liitettiin laivueeseen. MLC Hämeenmaa tosin luovutettiin vuonna 2013 Suomenlahden meripuolustusalueelle korvaamaan miinalaiva Pohjanmaan jättämää aukkoa.

6. Pintatorjuntalaivueen uusi nimi kuvaa hyvin sen nykyistä tehtäväkenttää ja suorituskykyä. Entiset, puhtaasti alustyypeittäin muodostetut laivueet on nyt koottu pintatorjuntalaivueiksi. Tämä mahdollistaa laajemman tehtäväkirjon ja joustavamman suorituskyvyn.

Ohjustulenkäyttö ja merimiinoittaminen liittyvät kansainvälisessäkin ja ottelussa pintasodankäynti-käsitteen alle. Vaikka pintatorjunta on laivueen päätehtävä, ylläpidetään myös hyvää ilmatorjuntakykyä sekä valtakunnan parasta sukellusveneentorjuntakykyä.

Remmissä ruotsalaisten kanssa

Lähitulevaisuuden haasteita laivueessa on taisteluosastotasan taktiikan ja toimintamallien kehittäminen sekä uusien johtamis- ja viestijärjestelmien käyttöönotto. Toimintamalleja kehitetään yhdessä muiden laivueiden sekä Ruotsin merivoimien kanssa.

Päämääränä on rakentaa johtamis- ja toimintakulttuuri, joka on yhtenevä sekä

kansallisessa puolustuksessa että kansainvälisessä toiminnassa.

Vakionnilla pyritään rakentamaan organisaatio, jossa sodan ajan taistelujaoista voidaan muuttaa joustavasti tilanteen ja tehtävien muuttuessa. Tavoitteena on, ettei sen paremmin johtoportaan kuin alustenkaan näkökulmasta ole merkitystä sillä, minkä johtoportaan alla alukset kulloinkin ovat. Toimintatapojen ja johtamiskulttuurin tulisi olla sama kansallisissa ja ruotsalaisjohtoisissa osastoissa.

Keväällä aluksille asennetaan kiivaalla aikataululla viesti- ja johtamisjärjestelmiä, joiden tekninen käyttöönotto ja siihen liittyvien toimintaohjeiden laatiminen, kouluttaminen ja harjoittelu ovat kuluvan vuoden tärkeimpiä teemoja.

Kuudenteen pintatorjuntalaivueeseen kuuluu neljä Rauma-luokan ohjusvenettä. Alukset on peruskorjattu vuosina 2010-2014.

Laivueen miinoitusvoimaa edustaa miinalaiva Uusimaa.

Visio vuoteen 2023

Keskeisimpiä vuoden 2015 harjoituksia ovat Rannikkolaivaston komentajan johdama kevään FINSWE-harjoitus sekä syksyn tulenkäyttö- ja meripuolustus-harjoitukset.

FINSWE-harjoitus on osa Suomen ja Ruotsin yhteistä visiota, jossa päämääränä on rakentaa suomalais-ruotsalaisen, yhtymätasoisien, laivasto-osaston

kehittämiseen tarvittava suorituskyky vuoteen 2023 mennessä.

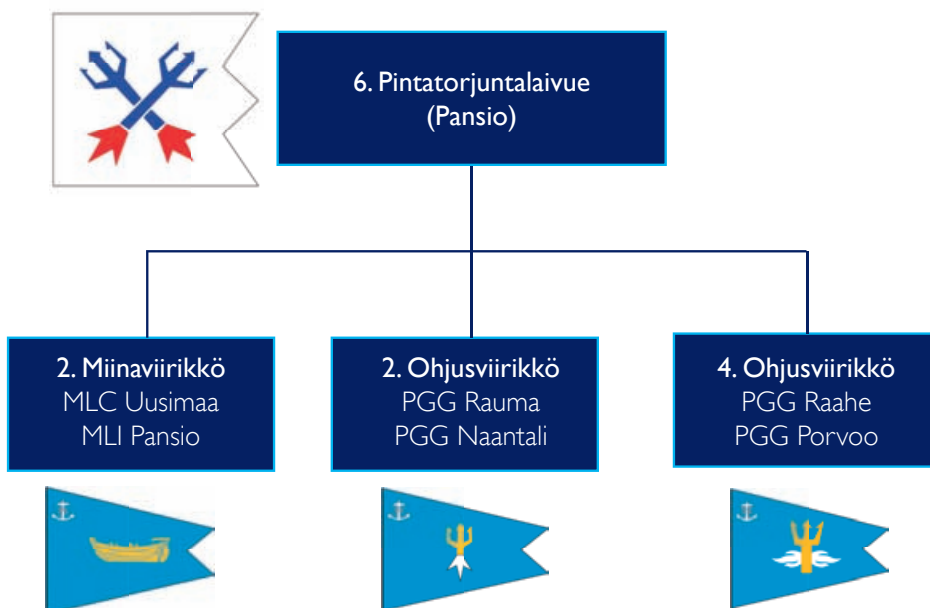
Tulenkäyttöharjoituksessa harjoitellaan merisodankäynnin taistelutekniikkaa muiden puolustushaarojen tukemana koko tulenkäytön ketjun osalta. Meripuolustusharjoituksessa painopiste on joukkojen taktisessa johtamisessa.

Uusien välineiden ja toimintatapojen opettelu vaatii avointa mieltä, vuorovai-

kutusta ja ennen kaikkea kykyä oppia pois vanhasta. Tekniikan kehittyessä ja toimintaympäristön muuttuessa on tunnistettava mahdollisuudet ja muutettava tarvittaessa vakiintuneita rutiineja.

Brittiläinen sanonta "Sacred cows make the best beef burgers" kuvaa hyvin tilannetta. Toiminnan ohjenuoraksi ei enää kelpaa se, että näin on aina tehty.

komentaja Jan-Erik Aitos

Komentajakapteeni Toni Joutsialla on yli 20 vuoden työkokemus eri alusluokilta laivueissa. Ennen nykyistä tehtäväänsä hän on toiminut muuan muassa miinalaiva Hämeenmaan päällikkönä ja I-upseerina. Joutsia on valmistunut yleisesikuntaupseeri-kurssilta 56:lta vuonna 2013.

Valmiuden ylläpito on Uusimaan tärkein tehtävä

Miinalaiva (MLC, Mine Layer Coastal) Uusimaa osallistui viime kesänä - ensi kertaa vuonna 2007 tapahtuneen modernisointinsa jälkeen - merivoimien koulutuspurjehdukselle. Samalla uusittiin kadettien koulutusta. Tänä vuonna koulutuspurjehdusvuorossa on Uusimaan sisaralus, miinalaiva Hämeenmaa.

- Koulutuspurjehduksessa oli modernisoinnin paikka. Hyvä hetki tähän oli kun koulutusaluksen alusluokka vaihtui Pohjanmaasta Hämeenmaa -luokkaan, muistelee miinalaiva Uusimaan päällikkö, komentajakapteeni **Toni Joutsia**.

Viime vuonna koulutuspurjehduksella vahvistettiin kadettien taistelujohtojär-

jestelmien tuntemusta, taistelualuksella toimimista, kansainvälisen toiminnan edellyttämää osaamista ja kokonaisvaltaisen taistelun tuntemista.

Koulutuspurjehduksen 2014 suunnittelu käynnistyi jo edellisenä syksynä Merisotakoulussa. Merisotakoulu antoi tavoitteet ja Uusimaan henkilöstö - jokaista aliupseeria myöten - osallistui suunnitteluun.

- Suunnittelua vetivät johdollani I-upseeri kapteeniluutnantti **Antti Malkamäki**, operaatioupseeri yliluutnantti **Aarno Kolehmainen**, keskusupseeri luutnantti **Lauri Järvelin** ja miinaupseeri kapteeniluutnantti **Aku Parviainen**.

Komentajakapteeni Joutsia halusi koulutuspurjehdukselle aiemmasta poikkeavat painotukset. Aluksella korostettiin taistelualuksena toimimista eli taistelujohtojärjestelmien ja taistelutoiminnan

tuntemusta, osin jopa merenkulkutaitojen kustannuksella.

- Halusin korostaa aselajiuupseerin taitoja, jotta kadetit valmistuessaan ovat valmiimpia töihin. Nuoremman kadettikurssin laivapoikajakso muutettiin paremmin vastaamaan alusluokkaamme taisteluvälinekoulutusta. Lisäksi heille koulutettiin valmiuksia muun muassa tilannekuvan muodostamiseen.

Valmiudet useille aluksille

- Ensin Merisotakoulussa hieman epäiltiin visiotamme, mutta purjehduksen aikana ja sen jälkeen saatu palaute oli myönteistä. Erityisesti kadettien palaute oli erittäin positiivista, lisää Joutsia.

Päällikön mukaan vanha miinalaiva Pohjanmaa toimi koulutuspurjehduksilla tilaratkaisujen osalta taistelualukse-

Natomallia huoltoon

Viime kesän koulutuspurjehduksella kokeiltiin ensi kertaa suomalaisaluksella Naton kriisinhallintatoimintaa varten kehittämää huollon järjestelmää (Nato Support Agency eli NSPA).

Järjestelmässä alus ei etsi entiseen tapaan tarvitsemaansa huolto- ja täydennysapua satamakohtaisesti eri huolitsijoilta vaan saa tukeutua - aluksen päällikön luvalla - Naton Support

Agencyn sopimuksen alla toimiviin, yhden luukun periaatteen mukaisiin palveluntarjoajiin.

- Kapteeniluutnantti Antti Malkamäki laati huoltotukipyynnöt, joihin minulla oli tilausoikeudet. Ei tarvinnut pyytää hankintaoikeuksia merivoimien esikunnasta vaan luotettiin, että päällikkö pystyy arvioimaan tarpeellisia hankintoja. Tämä malli toimi erittäin hyvin, kiittelee Uusimaan päällikkö komentajakapteeni Toni Joutsia.

Kansainvälisen toiminnan edellyttämä osaaminen kehittyi Joutsian mukaan koulutuspurjehduksella kadeteillekin melko vahvaksi.

Osa prosesseista oli Nato-toimintamalleja, joita ei Merisotakoulussa juuri opeteta.

Hämeenmaa-luokan miinalaivat ovat tällä hetkellä merivoimien ainoat Naton OCC E&F NEL-2 tasolle evaluoidut alukset.

si suunniteltua Hämeenmaa-luokkaa paremmin. Toisaalta Pohjanmaan taistelujärjestelmä oli vanha. Sen sijaan Hämeenmaa- ja Hamina-luokalla on käytössä samat, modernimmat taistelunjohtojärjestelmät.

- Joten koulutettaessa kadetteja Hämeenmaa-luokalla saadaan paremmin käytettäviä taistelujärjestelmiä hallitsevaa henkilöstöä kuudelle alukselle. Tämä palvelee suorituskyvyn ylläpitoa merivoimissa. Halusimme myös, että kadetit oppivat aluksen kokonaisvaltaista taistelua, sillä se on omaksuttava, kun tulee alukselle töihin.

Koulutuksen suunnittelussa muisteltiin eri vuosikurssien omia kokemuksia aikaisemmilta purjehduksilta ja mietittiin, mitä valmiuksia upseerit valmistuessaan kokivat tarvitsevansa taistelualuksella ensimmäisissä aselajiuupseeritehtävissä.

150 meripalvelupäivää vuodessa

Kadettien lisäksi koulutuspurjehdukselle osallistui yksi konelinjan oppilas. Myös kolme sotilasammattillisen (SAMOJ) -kurssin merenkulkulinjan oppilasta olivat matkassa mukana puolet purjehduksesta.

- Vaadin koulutuspurjehduksen aikana henkilöstöltäni, että he suhtautuivat koulutettaviin kuin tuleviin kollegoihinsa. Hyvä henki muodosti otollisen oppimisympäristön. Olen vuosien mittaan

todennut, ettei pelkällä äkseeeräyksellä saavuteta parhaita tuloksia. Käskemisellekin on paikkansa, mutta asiallisella, korrektilla käytöksellä ja ryhmäkiinteyttä korostamalla saavutetaan parhaat oppimistulokset, toteaa Joutsia.

Uusimaan taakse jäänyt koulutuspurjehdusvuosi oli henkilöstölle kokonaisuudessaan vaativa. Kuluneessa puolessatoista vuodessa korostui AKT-1valmiuden mukainen alustoiminta ja kansanväliset harjoitukset. Henkilöstön ylityömäärät lähestyvät lakisääteisiä maksimirajoja.

Syyslomasta 2013 alkaen aluksen 36 hengen palkattu ja 30 varusmiehen miehistö oli merillä kaikki koulujen lomajaksot ja vuoden juhlapyhät aina juhannukseen 2014 asti. Vuodessa henkilöstölle kertyi 150 meripäivää.

- Henkilöstön jaksaminen ja työ- sekä perhe-elämän yhteensovittaminen on tärkeäksi kokemamme työmme haasteellisia puolia. Tässäkin hyvä henki ja yhdessä tekemisen ilo auttaa. Henkilöstöni on joutanut kaikissa lyhyenkin aikamäärien valmiusmuutosten edessä. Tästä olen hyvin kiitollinen, tiivistää aluksen päällikkö.

Tänä vuonna Uusimaa osallistuu AKT-toimintaan, kansallisiin taisteluosasto-harjoituksiin sekä kansainvälisiin harjoituksiin. Koulutuspurjehdukselle toukokuussa lähtee Uusimaan sisaralus, Upinniemeä kotisatamana pitävä MLC Hämeenmaa.

Mikä ihmeen koulutuspurjehdus?

Merivoimat järjestää koulutuspurjehduksia kerran vuodessa. Nykyään purjehditaan vuorovuosittain Hämeenmaa-luokan aluksilla, joko MLC Uusimaalla tai MLC Hämeenmaalla.

Noin kuuden viikon kestoisella koulutuspurjehduksella koulutetaan Merisotakoulun merikadetteja, aliupseereita sekä purjehdukselle osallistuvan aluksen miehistöä ja varusmiehiä.

Kielteistä vuorovuosijärjestelyssä on se, kun kadetit osallistuvat koulutuspurjehduksille aina ensimmäisenä ja kolmantena opiskeluvuotenaan, koulutetaan nyt kadetteja, jotka omaavat purjehduskokemusta vain yhdeltä ja samalta alukselta.

Koulutuspurjehduksilla henkilömäärä on maksimissaan 110 henkeä. Tunnelma on erittäin tiivis. Miinakannelle on sijoitettava ylimääräiset jäte-, kylmä-, -punttisali- ja varaosakontit, neljä ylimääräistä majotuskonttia sekä 12,7 millimetrinen laivakonekiväärismulaattorin kontti

Miinanlastausta laiturilta alukseen.

Komentaja Jyri Saanio valmistui 59. Merikadettikurssilta vuonna 1992. Viime lokakuusta vuoden 2014 loppuun Saanio toimi 7. Ohjuslaivueen komentajana. Tätä edelsivät vuosi kriisinhallintatehtävissä ja pesti pääesikunnassa puolustusvoimauudistuksen suunnitteluryhmässä.

7. Pintatorjuntalaivue - valmiina vastuuseen

Vuosi 2015 on Upinniemessä majaansa pitävässä 7. Pintatorjuntalaivueessa (7PITOLV) yhdistymisen vuosi sekä uudessa laivuekokoonpanossa että Rannikkolaivaston osana. Myös laivueen tukeutumisessa Upinniemen varuskuntaan ollaan uuden edessä.

- Olen odottavin mielin uuden laivueen suorituskyvyn kehittymisen suhteen. Toitimme viime vuonna 7. Pintatorjuntalaivueen ja 5. miinalaivueen kanssa harjoitussarjan, jossa laivueemme elementit hitsattiin yhteen. Harjoiteltavaa riittää kuitenkin myös jatkossa, toteaa 7. Pintatorjuntalaivueen komentaja, komentaja **Jyri Saanio**.

Uuden organisaation käynnistämisyhteisessä haastetta aiheuttaa erityisesti henkilöstökysymyksistä. Henkilöstökoonpano elää jatkuvasti. Laivueessa

on 127 tehtävää, mutta toistaiseksi useat tehtävät ovat vielä auki. Kaikkia tehtäviä ei edes saada täytettyä, sillä osa tehtävistä vaatii erityisosaamista, jonka hankkiminen vie vuosia.

- Tehtäviin jää aukkoja. Osaan odottaa, ettei henkilöstöasioissa tule hirveän vakiintunutta tilaa edes olemaan. Henkilöstö liikkuu jatkuvasti erilaisilla kursseilla, ja heitä siirtyy muihin tehtäviin, hymähtää Saanio.

Uuden laivueen perustaminen on näkynyt komentajan työpöydällä asiakirjaröykyinä. Laivueetasolla viilataan sisäisiä käytäntöjä ja laaditaan yhtenäisiä toiminnallisia ohjeita.

Lisäksi Rannikkolaivaston tasolla on yhdenmukaistettava erilaisia alustoimintaan liittyviä asioita. Yhteensovittamista on myös tukeutumisessa Rannikkoprikaatin isännöimän Upinniemen tukikohdan palveluihin.

Synergiaetuja ja joustavuutta

7. Pintatorjuntalaivueeseen kuuluvat miinalaiva Hämeenmaa, Hamina-luokan ohjusveneet ja kaksi Pansio-luokan miinalauttaa.

Alukset vuorottelevat muiden merivoimien alusten tavoin AKT- ja valmiusmiinoittajavuoroissa. Talvikaudella vuoroja ajavat jäissäkulkukelpoiset alukset.

- Meillä on ollut samassa laivueessa miinoittajat ja ohjusveneet vasta tämän vuoden alusta. Pansiossa sen sijaan miinalaiva, miinalautta ja Rauma-luokan ohjusveneet kuuluivat samaan laivueeseen jo ennen uuden Rannikkolaivaston perustamista, muistuttaa Saanio.

Komentaja itse on uudistuksessa tyytyväinen siihen, että mukaan on saatu suorituskykyä myös entisestä miinalaivueesta.

Hamina-luokan ohjusveneet edustavat laivueen ohjus- ja ilmatorjuntakykyä.

Miinalaiva Hämeenmaa.

- Tämä synnyttää synergiaetuja ja joustavuutta. Pintatorjunnan suorituskykyä saadaan koottua kattavammin yhteen johtoon. Laivueessa on suuri osa Rannikkolaivaston ilma- ja merimaa-lintorjunta- sekä miinoituskyvystä. Eri suorituskyvyt saadaan täydentämään toisiaan, kuvailee Saanio.

Osaaminen yhteismitalliseksi

Uudistettu organisaatio lisää henkilöstön käytön joustavuutta. Samoja operaattoreita voidaan käyttää ristiin eri alusluokilla.

- Toisaalta tämä on myös haaste. Perusosaaminen on saatava yhteismital-

liseksi sekä Upinniemessä toimivien alusten kesken että Pansioon sijoitetun sisarlaivueen kanssa, pohtii Saanio.

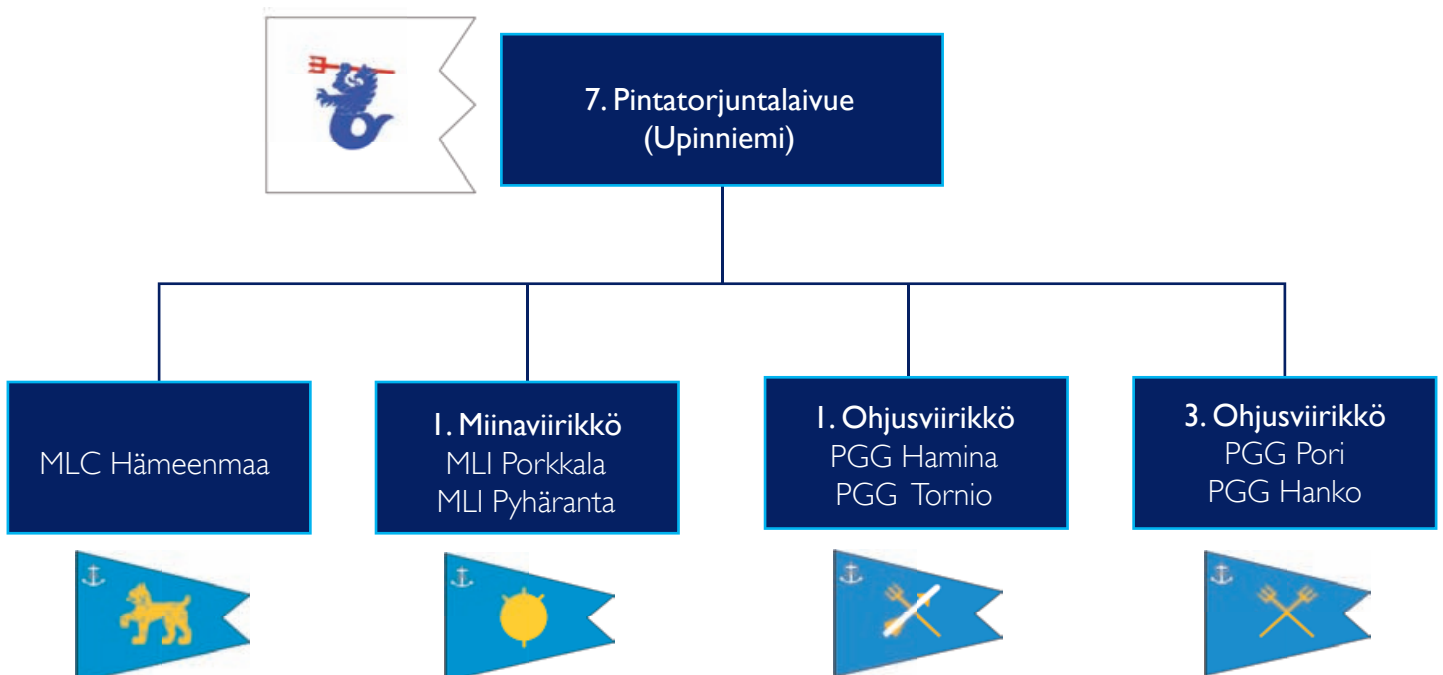
Henkilöstön osaamisen yhteismitallisuutta tuetaan sillä, että tulevissa harjoituksissa hyödynnetään henkilöstön ristiin käyttöä eri alusluokilla. Harjoituskaudella 2015 harjoitusten rakenne muuttuu aiemmasta.

Miinalaiva Hämeenmaa suuntaa toukokuussa koulutuspurjehdukselle. Osana purjehdusta on Baltops-harjoitus.

7. Pintatorjuntalaivue osallistuu tänä vuonna FINSWENEX-harjoitukseen.

- Kotivesillä meillä on luvassa muun muassa ilmatorjuntaharjoitus Lohtajan alueella, merivoimien laajemat METU- ja MEPU -harjoitukset sekä paritaisteluosastoharjoitusta yhdessä muiden laivueiden kanssa, listaa laivueen komentaja.

Tänä vuonna alkaa myös miinalauttojen peruskorjaushanke. Ensin telakoidaan 6. Pintatorjuntalaivueen nimikkoalus Pansio, myöhemmin vuorossa ovat 7. Pintatorjuntalaivueeseen kuuluvat miinalautat Porkkala ja Pyhäranta. Muille Saanion laivueen aluksille suoritetaan telakointeja suunnitellusti. Tulevaisuudessa siintää myös Hamina-luokan ohjusveneiden peruskorjaus.

Hamina-luokka: liikkuvuutta, tilannetietoutta ja iskuvoimaa.

Kapteeniluutnantti Tuomas Huolman valmistui 75. merikadettikurssilta vuonna 2009. Hän on toiminut miinalautta Pyhärannalla järjestelmä- ja miinaupseerina, Porkkalan I-upseerina ja vuodesta 2013 lähtien aluksen päällikkönä.

Hyvillä mielin uuteen organisaatioon

Pansio-luokan miinalautoilla palvelee kerralla 12 varusmiestä ja kahdeksan henkilöstöön kuuluvaa työntekijää.

Aurinkoisella Upinniemen laiturilla ahertaa viisi varusmiestä miinakiskojen kimpussa. Kiskoja nostetaan takaisin laivaan, josta ne olivat poistettuina edellisenä viikonloppuna järjestetyn omaistenpäivän vuoksi.

- Meillä oli ruokailu järjestettynä tähän miinakannelle, kertoo miinalautta Porkkalan päällikkö, kapteeniluutnantti **Tuomas Huolman**.

Pansio-luokan miinalautat muuntuvat moneen, omaistenpäivän ruokailut ovat vain yksi esimerkki. Alusluokka on menossa peruskorjaukseen vuosina 2015-2018.

- Peruskorjauksen tavoitteena on jatkaa alusten käyttöikää 2030-luvulle asti.

- Ydinbisnes, jonka osaamme, on merimiinoittaminen, se on tämän alusluokan päätehtävä. Kuljetuskykymmekin on merkittävä, lisää Huolman.

Porkkalan päällikkö muistuttaa myös, että aluksella toimivien varusmiesten toimenkuva on varsin laaja. Miinalautalla palvelevat taisteluvälinemiehet pääsevät toimimaan miina- ja tykkimiehinä sekä hoitamaan merivahdin tehtäviä. Lisäksi aluksella palvelee konemiehiä, laivakokkeja sekä radisti.

Ennakointia opeteltava

Uudessa Rannikkolaivastossa Porkkalan paikka on 7. Pintatorjuntalaivueessa. Aluksen päällikön mukaan uusi organisaatio merkitsee muutosta hyvään suuntaan.

- Liityn hyvillä mielin uuteen organisaatioon. Tämä helpottaa harjoitustoimintaa ja sitä kautta suorituskyvyn rakentami-

sesta. Kun alusyksiköt ovat yhden johdon alla, se parantaa harjoituskykyä, toteaa Huolman.

Porkkala osallistui jo viime vuoden puolella 7. Pintatorjuntalaivueen kokoonpanossa neljään harjoitukseen. Harjoituksilla pyrittiin saavuttamaan alustava operatiivinen kyky toimia 7. Pintatorjuntalaivueena.

- Yhdessä harjoittelu helpottaa toimintatapojen yhtenäistämistä. Osana taisteluosastoa henkilöstömme pystyi harjoittelemaan aluksen taisteluteknisten suoritteiden lisäksi taisteluosaston toimintaan liittyvää puheradioliikennettä ja tilannekuvajärjestelmien käyttöä.

Jatkossa päällikkö kokee, että kasvukipuja voi tulla vastaan lähinnä käytännön asioissa.

- Ennakointia on opeteltava, miettii Huolman.

Miinalautta Porkkala

Monitoimialus Louhi on osa 8. Huoltolaivueen 1. Kuljetusviiriköä Upinniemessä.

Uusi 8. Huoltolaivue huoltaa ja huolehtii

Rannikkolaivaston 8. Huoltolaivue (8HLV) vastaa merellisestä huollosta ja öljyntorjunnasta kaikkialla Suomen rannikolla.

Uuteen laivueeseen kuuluvat öljyntorjunta-alukset ja raskaat kuljetusalukset. Laivue huolehtii lisäksi Turun varuskunnan vartiointiin ja huoltopalveluihin kuuluvista sotilaspoliiseista, ajoneuvoista ja kuljettajista.

- On suuri mahdollisuus saada yhden ja saman katon alle kaikki merellisen huollon resurssit. Saamme rakennettua merikuljetustoiminnan ja öljyntorjunnan samanlaisiksi, toteaa 8. Huoltolaivueen komentaja, komentaja **Juha Kotilainen**.

Fyysiset etäisyydet tuovat silti uutta haastetta kahdella eri paikkakunnalla, Pansiossa ja Upinniemessä, toimivalle laivueelle.

Kotilaisen mukaan uuden organisaation kannalta kyse on toiminnan tehostamisesta. Resursseja saadaan ohjattua entistä tehokkaammin.

Esimerkkinä kustannustehokkuudesta komentaja tarjoaa tilanteen, jossa Russarön ammuntoihin tarvitaan täydennystä. Samaan aikaan joku muu kaipaa kuljetusta Örön saarelle, Russaröstä 20 kilometrin päässä sijaitsevaan kohteeseen.

Nyt tarpeet voidaan yhdistää, kun aiemmin Upinniemestä hoidettiin Russarön tarpeet ja Pansiossa Örön kuljetukset eli joukot työskentelivät vain omilla toiminta-alueillaan.

- Positiivista on se, että suorituskyvyt ovat saman katon alla, mutta puolustusvoimauudistus vähensi huollon henkilöstöä siinä määrin, että joissakin asioissa joudumme tarjoamaan asiakkaille myös ei oota, ennustaa Kotilainen.

Merikuljetuskalenteri täyttyy

Merelliset kuljetukset edustavat öljyntorjunnan ohella 8. Huoltolaivueen tärkeintä merivoimallista tehtävää.

- Tätä kykyä meidän on kehitettävä. On harjoitettava, miten oikeasti toimisimme kuljetusten ja taistelualusten tar-

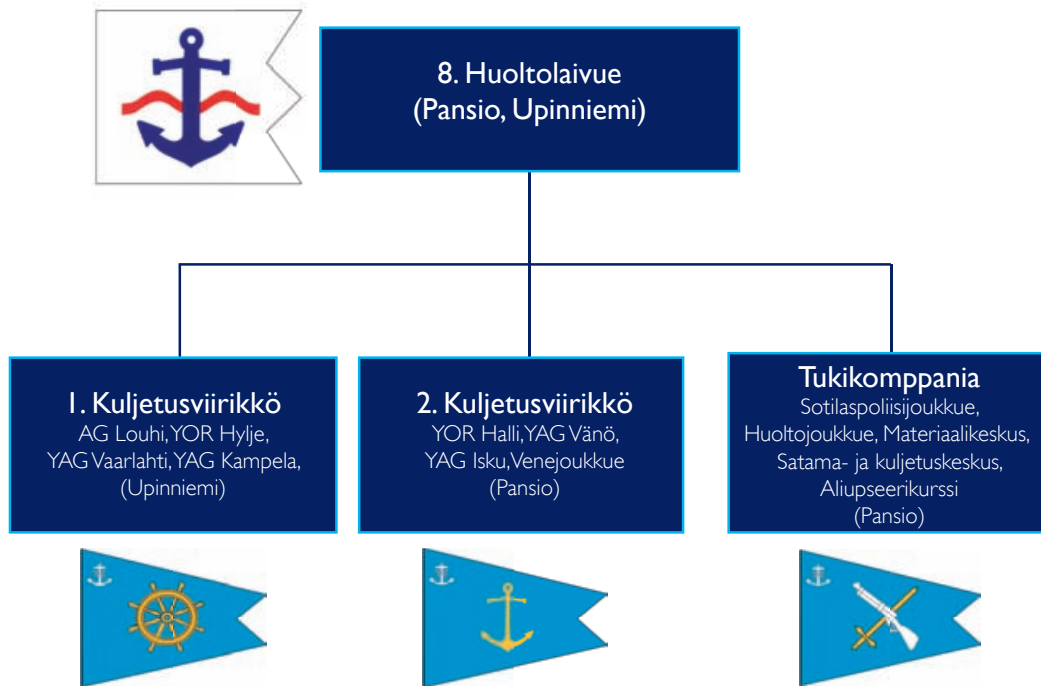
vitseman merellisen huollon suhteen esimerkiksi uhkatilanteissa, miettii Kotilainen.

Rutiinitehtävät kuljetuksissa ovat laivueen komentajan mukaan selviä, mutta henkilöstöpula voi aiheuttaa haasteita toimintaan. Tämän vuoden merikuljetuskalenteri täyttyy vauhdilla ja päällekkäisiä tarpeita on paljon.

- Haasteita aiheuttavat kesällä varmasti Suomenlahden saarien tyhjennykset ja maalihinaukset. Jos hinaamme vaikka Russarössä maaleja kahdella aluksella, niin niillä ei sitten sillä viikolla kuljeteta mitään.

Kolmasosa huoltolaivueesta toimii Upinniemestä käsin. Tietojärjestelmät helpottavat etäyhteydenpitoa ja päällikköpalavereja pidetään sametimeyhteyksin.

- Komentajan on silti myös näytävä joukoissa. Se tarkoittaa matkustamista Upinniemeen useasti. Tämä vuosi on harjoitteluvuosi. Keskitymme ydintoihintoihin eli noudatamme puolustusvoimauudistuksen tavoitteita.

Öljyntorjuntavalmiutta

Rannikkolaivasto miehittää 8. Huoltolaivueen öljyntorjunta-alukset Louhen, Hallin ja Hylkeen. Huoltolaivue vastaa alusten valmiudesta Suomen ympäristökeskuksen vaatimusten mukaisesti. Käytännössä tämä merkitsee sitä, että alukset ovat öljyntorjuntavalmiudessa vuoroviikoin.

Vuonna 2011 valmistunut Louhi edustaa maailmanlaajuisesti huipputason öljyntorjunta-alusta. Öljyntorjunta-alus Hallilla tehty mittava peruskorjaus valmistui samaten vuonna 2011. Öljyntorjunta-alus Hylje puolestaan on parhaillaan peruskorjattavana Latviassa, josta se palaa takaisin käyttöön kesäksi 2015.

- Henkilökohtaisesti minulle on helpompaa, ettei tätä kykyä tarvitse rakentaa alusta asti vaan on vain yhdistettävä

olemassa olevia resursseja. Öljyntorjuntatyötä on tehty ennen kahdessa eri joukossa, nyt toiminta siirtyi yhden joukon alle. On rakennettava yhteinen öljyntorjuntakyky, toteaa Kotilainen.

Henkilöstö tiukoilla

Huoltolaivuetta vaivaa nykykokoonpanossa eräänlainen työvoimapula. Komentajan mukaan työntekijän kannalta paras tilanne olisi se, jossa hänen kontrollaan on vain yksi alus, johon sitoutua.

Nykytilanteessa henkilöstön kontrollaan on kuitenkin useita aluksia, eikä niitä kaikkia voida miehittää samanaikaisesti. Tämä lisää muun muassa alusten kunnossapitoaastetta.

Rajalliset henkilöstöresurssit näkyvät myös 8. Huoltolaivueeseen kuuluvissa

sa varastoissa. Rannikkolaivastoon siirryttäessä vähennettiin Turun varuskunnan varastohenkilöstöä lähes 40 prosentilla. Jäljelle jäänyt henkilöstö muodostaa varastopoolin, jossa yksi varastopäällikkö vastaa useammasta varastosta.

- Nyt testamme, miten tilaajaketju toimii. Ennen asiakas asioi varastolla, mutta asiakaspalvelu on vain jäävuoren huippu varastohenkilöstön työstä. Materiaalin ylläpito ja hyllytys vie leijonanosan henkilöstön ajasta. Ääripään vaihtoehto on, että asiakas tilaa ja me toimitamme tuotteen hänelle, pohtii Kotilainen.

Komentajan mukaan varastopuolen uudistus edellyttää muutosvalmiutta paitsi asiakkailta myös henkilöstöltä. Uudistus on myös laskettu pitkälti sen varaan, että tietojärjestelmät toimivat.

Öljyntorjunta-alus Halli kuuluu 2. Kuljetusviiriköön.

Luutnantti Andre Åberg,
monitoimialus Louhen konemestari,
opiskellut Ahvenanmaalla laivan koneinsinööriksi.
Palvellut merivoimissa ja Louhella vuodesta 2010.

Leveästi Louhella

Monitoimialus Louhen ensimmäinen konemestari ottaa vie-raan hymyillen vastaan. Laivalla on hiljaista, sillä lähes koko 15 hengen miehistö on vapaalla.

Upinniemen sotasatamassa majaan-sa pitävän aluksen 13 varusmiestäkin ovat vetäytyneinä omiin neljän hengen hytteihinsä. Luvassa on lepoa ennen edessä olevaa kahden viikon harjoitus-rupeamaa.

Konemestari **Andre Åberg** esittelee uudenkarheaa alusta mielellään. Mies aloitti työt Louhella syyskuussa 2010. Ensimmäiset kuukaudet menivät Uu-dessakaupungissa telakalla, jossa alus-ta tuolloin rakennettiin. Louhi valmistui talvella 2011.

- Kaikki laivassa on uutta ja toimii suht koht hyvin. Koneen kanssa ei ole ollut suurempia haasteita, tiivistää Åberg.

Konemestari tuntee tankit

Valmistuttuaan Ahvenanmaalta konein-sinööriksi Andre Åberg suoritti varus-miespalveluksensa Dragsvikissa vuon-

na 2003. Sen jälkeen mies siirtyi töihin siviilialuksille. Niissä vierähti seitsemän vuotta ennen siirtymistä merivoimiin.

- Olin alikersantti, joten minun piti opis-kella lisää erikoisupseerin virkaan pääs-täkseni.

Normipäivä konemestarille on sitä, että koneet valmistellaan lähtöön, sen jälkeen merellä työskennellään jatku-vasti neljän tunnin merivahtivuoroissa. Louhella on konepäällikkö sekä kolme konemestaria, jotka vuorottelevat vah-deissa.

- Rannassa työhöni sisältyy pieniä huol-toja ja varaosien hankintaa. Tunnen laivan hyvin. Olen ryöminyt melkein kaikissa tankeissa silloin, kun alus oli rakennettavana Uudessakaupungissa.

Konemestarin työ sisältää koneiden huollon ohella monitoimialus Louhen päätehtävän eli öljynkeräyksen harjoit-telua.

Talvi ja kesä poikkeavat toisistaan

Monitoimialus voi myös hinata muita aluk-sia. Häätätapauksessa jopa miinalaivaa.

- Lisäksi meillä on kaksi palotykkiä, joilla voidaan sammuttaa vaikka toisten alusten tulipaloja, luettelee Åberg.

Louhi kykenee myös auttamaan muita aluksia miinojen lastauksessa kahden nosturinsa avulla. Oma aseistusta aluksella ei ole.

- Eniten toimimme huoltoaluksena, viemme aluksille vettä ja polttoainet-ta sekä otamme vastaan harmaata ja mustaa jätevettä.

Talvikaudella jäissäkulkukelpoinen alus harjoittelee öljynkeräystä jään päältä, sillä öljyvahingon sattuessa talvella öljy valuu jään alle, josta se tulee esiin vasta keväällä.

Åberg kertoo, että talvella ainoa tapa onnettomuuksien kohdatessa on kerä-tä harjaamalla talteen se öljy, joka jää jään päälle.

Louhi osallistuu myös Suomen jatku-vaan öljyntorjuntavalmiuteen. Valmi-usviikoilla alus on merellä vähintään kolmena päivänä viikossa, vuoden-ajasta riippumatta.

Monitoimialus Louhi.

Kapteeniluutnantti Miikka Törrönen.
Töissä puolustusvoimissa vuodesta 1988.
Koulutus sotatieteen maisteri, merikapteeni.
Asuinpaikka Espoo, naimisissa, kaksi lasta.

Tiedossa mittavat työtehtävät

Rannikkolaivaston 8. Huoltolai-
vueen alaisuudessa toimii kaksi
kuljetusviiriköä. 1. Kuljetusvi-
rikkö sijaitsee Upinniemessä ja
2. Kuljetusviirikkö Pansiossa.

Kapteeniluutnantti **Miika Törrönen** joh-
taa Upinniemessä toimivaa 1. Kuljetus-
viiriköä uudessa Rannikkolaivastos-
sa. Törrönen on toiminut vastaavassa
tehtävässä kolme vuotta aiemminkin,
joten aivan uudesta aluevaltauksesta
ei ole kyse.

- Mielenkiinnolla jään odottamaan tu-
levaa, näen tämän mahdollisuutena.
Nyt jos koskaan pystytään muokkaa-
maan toimintamalleja laivuetasolla ja
Rannikkolaivaston tasolla. Enemmän
näen uudistuksessa mahdollisuuksia
kuin uhkia.

Törrönen arvelee, että henkilöstö-
resurssien niukkuus mitataan tulevana
vuonna käytännössä.

- Apualuksia on vähennetty, mutta lo-
puille viirikön aluksille jää aika mitta-
vatkin työtehtävät. Henkilöstön käy-

tössä meidän on onnistuttava, koska
miehiä ei riitä kaikille aluksille. Uutta
on se, että alushenkilöstömme on yksi
pooli, josta käytetään miehiä ristiin eri
aluksilla.

Törrösen kuljetusviiriköllä on käytös-
sä Louhen, Hylkeen ja kaapeliveneen
lisäksi myös kaksi matalissa vesis-
sä kulkukelpoista alusta, Kampela ja
Vaarlahti.

- Kampelaan pääsee rekalla ja se pys-
tyy toimimaan erittäin hyvin saaristos-
sa.

Suoritusporras ratkoo ongelmia

Törrösen mukaan Rannikkolaivastoon
siirtyminen ei ole muuttanut suures-
tikaan kuljetusviirikön aluksilla pal-
velevan henkilöstön arkea. Viirikkö
on edelleen vahvasti mukana viran-
omaisyhteistyössä ja osallistuu muun
muassa kansainvälisiin öljyntorjunta-
harjoituksiin kolmesti vuodessa.

Päällikkö itse kokee profiloituneensa
merellisen huollon ja ympäristöva-
hinkojen torjunnan osaajana viran-

omaisyhteistyöhenkilöksi. Säännöllistä
yhteistyötä tehdään Suomen ympäris-
tökeskuksen, ELY-keskuksen ja pelas-
tuslaitoksen kanssa.

- Me olemme suoritusporras, olemme
tottuneet ratkomaan ongelmia. Suurin
roolimme on mahdollistaa muiden toi-
minta. Yksin emme juurikaan tee mi-
tään, tiivistää Törrönen.

Tärkeää työn sujumisessa on se, että
yhteistyö viirikön ja laivueen komenta-
jan välillä sujuu mutkattomasti.

- Etäisyys esimieheen on pitkä, mutta
tunnen komentajan ennestään, palve-
limme aikanaan laivalla, pohtii Törrö-
nen.

Kuljetusviirikön näkökulmasta laivas-
tojoukkojen harjoittaminen helpottuu
Rannikkolaivastoon siirtymisen myö-
tä, vaikka harjoitukset ovatkin viirikön
päällikön mielestä turhan lyhyitä, aivan
todellista huoltoa ei niissä oikein pääs-
tä testaamaan.

Öljyntorjunta-alus Hylje.

Taisteluryhmän komentaja kommodori Timo Hirvonen, puolustusvoimain komentaja kenraali Jarmo Lindberg ja merivoimien komentaja kontra-amiraali Kari Takanen.

Northern Coast (NOCO) 2014 - merivoimien vuoden pääharjoitus

Northern Coast -harjoitus toteutettiin Suomessa elo-syyskuunvaihteessa 2014. Harjoitus keräsi osallistujia 15 eri maasta ja oli suurin koskaan Suomessa järjestetty kansainvälinen harjoitus. Harjoituksen johti Merivoimien esikunta lippueamiraali Juha Vauhkosen johdolla.

Nykyisen Rannikkolaivaston alukset muodostivat pintataisteluryhmän, ja sen alaisten taisteluosastojen rungon. Pintataisteluryhmän komentajana toimi Rannikkolaivaston komentaja, **kommodori Timo Hirvonen**. Komentajan johtoesikuntana toimi suomalais-ruotsalainen taisteluosaston esikunta ruotsalaisella johtoalustalla HSWS Carlskronalla. Harjoituksen suunnitteluun ja valmisteluun oli osallistunut henkilöstöä nykyisen Rannikkolaivaston kaikista joukkoyksiköistä lähes vuoden ajan ennen harjoitusta.

Alukset harjoittelivat osana monikansallista merellistä taisteluryhmää Selkämeren, Saaristomeren ja Suomenlahden alueella. Henkilöstö ja yksiköt saivat arvokasta kokemusta merellisen kriisinhallinnan ja merisodankäynnin osalta. Loistavat sääolosuhteet mahdollistivat tehokkaan harjoitustoiminnan läpiviennin suunnitellusti.

NOCO I 4 suunnittelu-upseerin näkökulmasta

Northern Coasts -harjoitus toimeenpantiin merivoimien suunnitelman mukaisesti elosyyskuun vaihteessa, mutta kirjoittajalle harjoitukseen osallistuminen oli kuin ”loppusota” merkittävästi itse harjoitusta pitkäkestoisemmassa, lähes vuoden kestäneessä projektissa. Sain etuoikeuden toimia Merivoimien esikunnan johtamassa harjoituksen ydinsuunnitteluryhmässä (Core Planning Team, CPT) lähes koko harjoituksen suunnitteluprosessin ajan.

Suunnitteluryhmän työskentely aloitettiin Merivoimien esikunnassa marraskuussa 2013 ja ensimmäinen monikanallinen suunnittelukokous toteutettiin 2013 joulukuussa Merisotakoululla, tuulisessa, lumisessa ja jäätävän kylmässä Suomenlinnassa. Ulkomaisille suunnittelijoille tuon joulukuisen suunnittelukokouksen olosuhteet jäivät varmasti mieleen.

Suunnittelua jatkettiin CPT:n osalta päivittäisenä työskentelynä aina harjoitukseen saakka. Suunnittelukokouksia järjestettiin kevään ja kesän aikana useita ja suunnittelijoiden arki pyöri hyvinkin kiinteästi harjoituksen valmistelussa. Suunnitteluvaiheen lopussa järjestetty viimeinen koordinaatorkokous (Final Coordination Conference) jäi sekin varmasti ulkomaisille suunnittelijoille kirkkaana mieleen, ei ainoastaan kesäisen Turun kaupungin vieraanvaraisuuden ansioista vaan myös sen kontrastin ansiosta, joka joulukuisen, myrskyssä värjöttelevän Suomenlinnan ja kesäaurinگون paahtaman Aurajokirannan välille muodostui.

Laukut pakattu - merelle mars, mutta lentokentän kautta

Northern Coasts 2014 -harjoitus oli oikeutetusti määritetty merivoimien vuoden 2014 pääharjoitukseksi. Vaati-

vassa merimaastossa, haasteellisissa olosuhteissa järjestetty harjoitus täytti ennakko-odotukset testaten osallistuvien yksiköiden henkilöstön osaamista ja ammattitaitoa.

Nykyinen Rannikkolaivaston komentaja, kommodori Hirvonen, toimi harjoituksessa pintataisteluryhmän (Surface Task Group) komentajana. Hänen johdossaan olivat lähes kaikki harjoitukseen osallistuneista pinta-aluksista. Komentajan johtamista tuki hänen suomalais-ruotsalais-saksalainen esikuntansa, jonka kokonaisvahvuus oli noin 30 henkeä. Taisteluryhmän (Commander Task Group = CTG) johtoalukseksi oli määrätty ruotsalainen johtoalukseksi modifioitu miinalaiva HSwMS Carlskrona.

Osaharjoitusviikko

Osaharjoitusten kirjo oli laaja osallistuvien yksiköiden harjoitustoiveiden mukaisesti. Viikon aikana toteutettiin sekä perusharjoituksia kuten vauriontorjuntaa, täydentämistä merellä, meri- ja ilmatilannekuvan ylläpitoa, että yhä vaativampia harjoituksia kuten ilma- ja maamaaliammuntoja, miinantorjunta- ja raivausharjoituksia maalla ja merellä, sukellusveneentorjuntaharjoituksia, monimaaliuhkaharjoituksia sekä eri alusten kaksintaistelu- ja osastotaisteluharjoituksia.

Eri osaharjoituksiin oli luotu monipuolinen maalitilanne. Maalitulanteilla kuvattiin perinteistä merisodankäynnin uhkaa sekä nykykriiseissä paljon esillä olevaa asymmetristä uhkaa. Henkilöstön eläytyminen ja sopeutuminen muuttuviin tilanteisiin oli hienoa seurattavaa, kun ympärillä kierteli herhiläismäisesti matalalla lentäviä koneita ja samanaikaisesti saariston sokkeleista hyökkäsi pienveneitä suojaavia aluksia ja muita kohteita vastaan. Haastavistakin maalitulanteista huolimatta tilanne oli osaston johtajilla ja osaharjoitusten johtoaluksilla hyvin hallussa ja eri suoritteet toteutettiin lähes suunnitellusti ja ammattitaidolla.

Myös sää suosi harjoittelua erinomaisesti koko vaiheen ajan. Aikaisemmilta vuosilta kiusallisen tutuksi käynyt huonon sään aiheuttama muutostarve harjoitussuunnitelmiin ei tänä vuonna muodostunut ongelmaksi vaan harjoitukset saatiin sään puolesta läpivietyä suunnitellusti.

Ennen siirtymistä taktiseen vaiheeseen Suomenlahden suulle pidettiin CTG:n alaisille taisteluosastoille lyhyt käskyntotilaisuus, jossa päivitettiin tiedot ja asiakirjavalmiudet ja jonka aikana huollettiin niin kalustoa kuin henkilöstöä. Tämän jälkeen oltiin valmiina pelin asettamiin tiukkoihin haasteisiin taktisessa vaiheessa Selkämerellä kriisinhallintaoperaatiossa ”NORTH STAR”.

Harjoituksen taktinen vaihe

Taktinen vaihe toimeenpantiin Suomenlahden suun - pohjoisen Itämeren alueella tilanteenmukaisena harjoituksena. Taktisen vaiheen operaatioalue oli jaettu neljään toiminta-alueeseen. Uloimmista, laitojen toiminta-alueista vastasivat taisteluryhmässä toimineet tanskalaiset fregatit. Saariston lähellä oleva merialue oli käsketty TU 02:lle (taisteluosasto, Task Unit), joka muodostui ohjusvene -ja korveti-luokan koksista pienemmistä alusyksiköistä.

Keskimmäinen avomerialue oli käsketty toiminta-alueeksi taisteluryhmän huoltoaluksille sekä johtoaluksena edelleen toimivalle HSwMS Carlskronalle. Kaikilla toiminta-alueilla tehtävänä oli merialueen valvonta, meritilannekuvan ylläpito, merialueen kontrollointi sekä kuvitteellisesta valtiosta irtautuneiden kapinallisten yksiköiden ja terroristijärjestö ”Hangan skorpionien” toimintaoperaation alusyksiköitä ja kauppaaluksia vastaan. Lisäksi fregateille oli annettu tehtäväksi ilmatilannekuvan koaminen koko operaatioalueella.

Hankoniemen tuntumassa toimivat kaksi miinantorjuntataisteluosastoa eli Task Unit 04 ja Task Unit 05, joiden tehtävänä oli varmistaa väylästä käytettävyyttä ja raivata mahdollisesti löydetty merimiinat.

Harjoitusjoukot odottivat NOCO:n taktiselta vaiheelta paljon. Tiedettiin, että moni suunniteltu suorite ja asetetut tavoitteet olivat kiinni onnistuneesta maalitoiminnasta. Jos maalialukset ja -koneet onnistuisivat tehtävissään, saataisiin erittäin hyvä taktinen vaihe sekä onnistunut loppuhuipennus NOCO 2014 -harjoitukselle.

Eri tilanteita ja tapahtumia tuli paljon. Taktisen vaiheen käynnistyessä taisteluryhmässä siihen asti toiminut pintataisteluosasto Task Unit 03 irrotettiin maalitoimintaan ja kyseinen osasto kuvasi koko taktisen vaiheen ajan erittäin röyhkeästi ja aktiivisesti toiminutta kapinallisten alusosastoa. Task Unit 03 tarjosikin taisteluryhmälle monipuolisen ja haastavan vastustajan taktisen vaiheen ajaksi. Kaksipuolinen harjoittelu myös mahdollisti vastustajana toimineelle taisteluosastolle hyvää harjoitusta merisodankäynnin eri osa-alueilla tilanteenmukaisessa toiminnassa.

Kapinallisten nopeakulkuiset aseistetut veneet olivat koko ajan saariston läheisyydessä toimineiden alusosastojen murheena. Iskut saatiin kuitenkin torjuttua ja omat tappiot jäivät vähäisiksi.

Taktinen vaihe huipentui Hangon saamaan saapuvan merikuljetuksen saattamiseen ja aluksen turvaamiseen ennakoivalla voimankäytöllä kapinallisten operoimia aluksia vastaan. Kapi-

nalliset yrittivät iskä suojattavaa alusta sekä sitä suojanneita omia yksiköitä vastaan mutta kriisinhallintaoperaation alusosastot ja maalla toimivat yksiköt onnistuivat hyvällä yhteistoiminnalla ja ammattitaidolla torjumaan iskuyritykset.

Mitä siis opittiin?

Nyt muutama kuukausi harjoituksen jälkeen on hyvä istahtaa alas ja miettiä mitä jäi käteen ja mitä opittiin.

Päällimmäisenä mielessä on melko tyhjä mutta samalla hyvä olo siitä, että kaikki meni suunnitellusti ja palvelusturvallisesti. Ihan kaikkia suunniteltuja harjoitteita ei saatu toteutettua ja tulevaisuudessa aikataulut on suunniteltava väljemmiksi toteutettavien osaharjoitusten määrää supistamalla, mutta panostaen kaikkien tehtyjen harjoitteen laatuun.

Edellisistä pienistä miinuksista huolimatta jäi harjoitus kuitenkin vahvasti plussan puolelle. Oli erittäin hienoa ja ehdottoman tarpeellista, että harjoitus saatiin toteutettua täällä Suomen alueella saariston haasteellisissa olosuhteissa.

Yhtenä positiivisimmista havainnoista koko harjoituksen ajalta oli johtamisen ja johtamisjärjestelmien merkittävä kehittyminen aiempiin NOCO-har-

joituksiin peilaten. Nyt käytössä ollut johtamisjärjestelmä mahdollisti lähes viiveettömän viestittämisen, mitä vielä tuettiin karsimalla mahdollisuuksien mukaan lähetettävien sanomien ja raporttien määrää.

Lisäksi toimiminen monikansallisen esikunnan osana oli palkitseva ja mieleenpainuva kokemus. Lainatakseni kommodori Hirvosen sanoja ”Kun harjoitus alkoi olimme joukko osaavia yksilöitä, nyt olemme tiivis ja yhtenäinen joukko”. Itse sain harjoituksen aikaisessa esikunnassa toimineista kollegoista uusia ystäviä, joiden kanssa työskentelyä odotan tulevaisuudessakin innolla.

Yhteinen ymmärrys siitä, miten toimitaan vaikeissa olosuhteissa erilaisella kalustolla eri kansallisuuksien välillä, kasvoi ja kehittyi harjoituksen aikana käydyissä eri palavereissa ja hedelmällisissä keskusteluissa.

Turku harjoituksen aloitussatamana ja aloituskokouksen (Pre Sail Confrence) pitopaikkana onnistui loistavasti. Aurajoki ja Forum Marinum olivat erittäin hyvä ja toimiva kokonaisuus aluksien tukeutumiselle ja suunnittelukokouksille.

**kapteeniluutnantti
Tuomas Suominen**

Alukset ryhmittäytyneet ammuntaan osaharjoitusvaiheen aikana.

Huoltotukikohdan esikunnan henkilöstöä.

Huolto on aina ykkönen

Pansion korjaamon tiloihin pystytettiin Northern Coasts 2014 -harjoituksen ajaksi FLS (Forward Logistics Site) eli huoltotukikohdan esikunta.

FLS vastasi maa-, meri- ja materiaali-kuljetuksista koko kolmivaiheisen harjoituksen ajan. Reilun 45 henkilön tukikohdassa työskentelee suomalaisten lisäksi myös muutamia ulkomaalaisia huollon ammattilaisia.

Työtä tehtiin läpi koko harjoituksen kahdessa vuorossa. Suurimmaksi haasteeksi osoittautuivat henkilöstökuljetukset.

- Odotin, että harjoituksen keskellä olisi huollolle kevyempi vaihe, mutta meillä oli jatkuvasti paljon työtä. Harjoituksen alussa oli erittäin kiivasta. Usein harjoituksissa on kiire alussa ja lopussa, mutta siinä välissä on rauhallisempaa, kommentoi harjoituksessa FLS:n varapäällikkönä toiminut kapteeniluutnantti **Pekka Snellman**.

FLS:n päällikkö, komentaja **Juha Kotilainen**, toteaa aluskaluston riittäneen juuri ja juuri, samoin ajoneuvojen, mutta ajotehtävissä kuljettajien tunnit tulivat täyteen.

Maantiekuljetuksia tehtiin lähes 40 ajoneuvolla ja merikuljetuksia monitoimialus

Louhella, kuljetusalus Vänöllä, kahdella komentoveneellä ja Jurmo-luokan miehistönkuljetusaluksella.

Rannikkolaivastolle paljon hyödyllistä oppia

Harjoituksen operaatiovaiheessa FLS perusti erillisen toimipisteen Syndalenin harjoitusalueelle ja hoiti asioita paikan päällä. Alueelle sijoittui useita alusyksiköitä sekä maajoukkoja yli tuhannen hengen edestä.

Komentaja Kotilaisen mukaan FLS:n ottaminen mukaan harjoitukseen nosti samalla huollon merkitystä.

- Tässä harjoituksessa oppia on tullut kuljetustehtäviin liittyvän yhteisen suunnittelun ja tilannetietoisuuden suhteen. Rauhan aikana teemme helposti yhden asian kerrallaan. Tässä se ei onnistu, koska meillä on jatkuva aikahaaste. Eillemme toimita esimerkiksi tarpeellisia varaosia parissa tunnissa, jää joukoilta sitten se osa harjoittelua tekemättä.

Northern Coasts -harjoituksessa alusten kunnossapito oli eriytetty siten, että saksalaisten varaosat toimitettiin harjoitukseen osallistuvalla saksalaiselta huoltoalukselta, ruotsalaisten varaosat heidän omasta huoltopisteestään, Pansion pystytetystä NSE:stä (National Support Element).

Naton isäntämaasopimuksen mukaisesti toimintaa harjoituksessa ja FLS:ssä edusti se, että Natomaiden aluksille toimitettiin luotsi niiden saapuessa Suomeen. Tarvittava apu toimitettiin, mutta lasku ohjattiin tilaajalle.

Vain uhka puuttui

Harjoituksessa ensi kertaa testattu Nato-yhteensopiva Sea Lion -tietojärjestelmä toimi hyvin ja sai kiitosta osakseen.

Pekka Snellmanin mukaan NOCO vastasi hyvin todellista kriisinhallintatilannetta, vain uhka puuttui.

- Palvelin Afganistanissa kriisinhallintaoperaatiossa neljä vuotta sitten. Kokeemuksesta on paljon hyötyä harjoituksessa. Kun NOCO:ssa oli mukana paljon joukkoja ja kalustoa, syntyi tilanteita, joita ei muuten saisi aikaan.

Kiireisessä harjoituksessa piti varapäällikön hyödyntää myös toista Afganistanista perittyä oppia: esikunnassa työskentelevien oli käytettävä hyödyksi jokainen tilaisuus kentälle pääsyyn.

- Kokonaisnäkemys tilanteesta paranee ja mieli piristyy, hymyilee Snellman.

Merisotilaana NOCO 14-harjoituksessa

MLI Pansio

Northern Coasts harjoitus alkoi MLI (Minelayer inshore) Pansion osalta luotsaamalla tanskalainen sukeltajien tukialus Søløven Utö:n edustalta Gyltön linnakkeen satamaan.

Gyltössä odottivat suomalaiset, amerikkalaiset, kanadalaiset ja saksalaiset räjähteiden raivaamiseen erikoistuneet sukeltajatiimit. Näistä sukeltajatiimeistä amerikkalaiset majoittuivat miinalautta Pansiolla tulevan harjoituksen aikana. MLI Pansion tehtävänä oli toimia pääsääntöisesti amerikkalaisten tukialuksena, Søløvenin toimiessa tanskalaisten ja kanadalaisten tiimien tukialuksena.

Ensimmäinen viikko kului hyvin samankaltaisella rytmillä: päivät koulutusta ja harjoituksia ja illalla urheilemaan. Varusmiehille tarjottiin mielenkiintoisia koulutuksia, jotka tarjosivat syventävän näkökulman jo opittuihin asioihin. Hyvänä esimerkkinä tällaisesta koulutuksesta oli Søløvenin sukellusmestarin pitämä ensiapukoulutus, jossa harjoiteltiin elvyttämistä ja sukeltajan evakuoimista vedestä painekammioon.

Tanskalaisten toiminta vaikutti varsin ammattitaitoiselta. Kaikesta tekemisestä näkyi, että he keskittyivät työssään täysin tuohon omaan rooliinsa tukialuksena.

Ensimmäisen viikon päätteeksi lähdimme siirtymään kohti Hankoa ja Koverharin satamaa. Siirtymisen aikana poikkesimme Örön edustalla laskemassa kaksi pohjamiinaa. Laskun jälkeen siirryimme turvallisen etäisyyden päähän miinoista ja seurasimme, kun amerikkalaiset ja tanskalaiset tiimit kävivät raivaamassa noin 20 metrin syvyydessä makaavat miinat. Kymmenien metrien vesipatsas ja kova paukahdus olivat näyttävä näky ja hieno kokemus.

Örön eteläpuolelta alkoi saattoharjoitus, jossa liettualainen johto- ja tukialus Jotvingis luotsasi meidät, yhdessä muiden luotsialusten kanssa, miinavaarallisen alueen läpi Koverharin satamaan. Alusten välinen viestiliikenne toteutettiin viestilipuin ja tämä olikin opettava kokemus koko henkilöstölle.

Koverharin satamaa suojasi saksalainen osasto, joka oli erikoistunut satamansuojaukseen. Osallistuimme myös

Uudenmaan prikaatin rannikkojoukkojen arvioimiseen. Toimimme tehtävässä kauppa-aluksena, jota suojattiin matkalla aluevesirajalta satamaan usean Jurmo-luokan veneen avulla. Aluksella oli monikansallinen tuomariryhmä, joka arvioi osaston jokaista liikettä ja kommentoa. Toinen viikko oli kaikin puolin vauhdikkaampi ja johtuen harjoituksen luonteesta tilanteisiin piti olla varautunut jatkuvasti.

Oli aika päättää mielenkiintoinen, ja pitkä, harjoitus Koverharin satamaan. Osaston johtajalta ja amerikkalaisilta saatu palaute oli hyvää ja kiitosta jaettiin puolin ja toisin. Erityisesti amerikkalaisten asenne aluksen henkilöstöä kohtaan oli huomioitavan positiivinen asia. Myös tanskalaisten ja kanadalaisien kanssa oli todella helppo ja luonteva toimia. Englannin kielen käyttäminen normaalissa kanssakäymisessä ja yhteistyössä toi mukavan ja mielenkiintoisen lisän harjoitukseen.

kokelas Eljas Aalto

Vasemman vahdin tunnelmia PGG Torniolla

Tulen vahtiin, laitan jo tutulta tuntuvan headsetin päähäni ja tarkastan, että oikeat radiokanavat ovat kuuntelulla. Rutiinit ovat tärkeä osa aluksen toimintaa.

Tuntuu kuin olisimme olleet vielä pari päivää sitten pre-sail vaiheessa. Harjoitus on käynnissä kuitenkin jo toista viikkoa ja torjuntavahdin luoma unirytm

alkaa tuntua jo normaaliilta, viisi tuntia hereillä ja kolme tuntia lepoa. Olemme osa SITFOR-joukkoa, jonka tehtävä on tunnustella rauhaa turvaavan OPFOR:n "rajoja" ja lopulta tarkoituksenamme on eskaloida tilanne merialueella.

Toimin harjoituksen aikana ohjusvene Tornion toisena torjuntapäällikkönä. NOCO 14-harjoitus on minulle ensimmäinen kansainvälinen harjoitus, joten asetelma harjoitukseen lähtemiseen ei

ollut helppo. Aluksen taisteluun liittyviä asioita on harjoiteltu purjehduskauden alusta lähtien. Nyt kaikki oppi täytyy viedä kansainväliselle tasolle. Harjoituksen edetessä huomasi, että kaikki oppimani yksityiskohdat aluksen taistelussa sopivat kansainväliseen ympäristöön. Toimintatavat harjoituksessa eivät juuri eroa kansallisista toimintatavoistamme, kuitenkin kaikki harjoituksen aikana oppimani ei pelkästään liity kansainväliseen toimintaan. Aluksen sisäistä

toimintaa on kehitettävä koko ajan ja itseopiskelu aluksella ollessa tulee olla jatkuvaa, onhan kyse kuitenkin omasta ammattitaidosta ja osaamisesta.

Harjoituksen aikana on koettu monta hyvää ja huonoa hetkeä miehistön kanssa. Ne lujittavat yhteishenkeä ja tuovat omalle ammattitaidolle viimeisen silauksen, kun huomaa, että asiat joita

haluat tehtävän, on tehty ilman erillistä käskytystä. Se tuo hymyn torjuntapäällikön kasvoille ja voi itsekseen todeta, että en vaihtaisi oman vahtini henkilöistöä mihinkään.

Aluksella kaikki toiminta tapahtuu yhdessä kokonaisuutena. Yksityisyyttä saa, kun laittaa oman punkkaverhonsa kiinni ja aloittaa nukkumisen. Kohta ta-

kana on yli 2 viikkoa pitkä harjoitus ja väsymys alkaa tuntua joka hetki enemmän. Jaksamista kuitenkin helpottaa tieto siitä, että harjoitus päättyy muutaman päivän kuluttua ja matka kotiin alkoi.

luutnantti Nikolas Meltaus

Yöni oikean vahdin torjuntapäällikkönä

”Kello on 03.30 ja sun vahti alkaa puolen tunnin päästä”, tuttu ilmoitus kajahtaa taas punavalon loisteesta ja nousen hieman vastentahtoisesti torjuntavahtiin.

Tämä on ensimmäinen mittava harjoitukseni torjuntapäällikkönä ja jatkuva jännitys on näkynyt unen laadussa. Unohdettuani väsymyksen puen vaatteet ylleni ja siirryn miehistömessiin, jossa punavalon loiste saa yöpalan tuntumaan elämykseltä ja jo ties monetta päivää yhtä soittoa pyörinyt Kummeli-DVD nostattaa taistelijoiden henkeä.

”Aloitetaan vahdinvaihtokatsaus” sanoo vasemman vahdin torjuntapäällikkö ja kertoo taisteluohjeen mukaisesti kulu-

neen vahdin tapahtumat, sanomaliikenteen ja tulevan vahdin tehtävän sekä toiminta-ajatuksen. Vahtipäällikkö lisää omat huomionsa ja vahtia vaihdetaan. Istun torjuntapäällikön istuimelleni, asetan kuulokkeet korvilleni, jaan tehtävät operaattoreille ja ryhdyn käymään läpi edellisen vahdin sanomia tarkastaakseni kaikki yksityiskohdat, jotta pystyn vastaamaan päällikön kouluttaviin kysymyksiin ilman epävarmuutta. Epävarmuus on pääkouluttajalle, eli päällikölle, kuin bensiini tulipalolle.

Sanomien kertauksen jälkeen pääsen keskittymään varsinaiseen tehtäväämme. Harjoituksen operaatiovaiheen alku on kulunut liittouman toimintaa häiritiesä. Tänä yönä pintataisteluosastomme, joka koostuu ohjusvene Tornioista ja ruotsalaisesta Visby -luokan korvetista,

tehtävänä on siirtyä läntiselle toiminta-alueelle ja valmistautua käyttämään meritorjuntaohjustulta. Tulenkäytön kohteena on harjoitukseen muodostetun liittouman merikuljetus. Kolme tuntia kuluu kuin huomaamatta paikantaesamme kuljetussaattuetta ja huomaan tulevan vahdin taistelijoiden jo järjestyvän taistelukeskukseen.

Tuttu fraasi luetaan taas aluksen sisäverkkoon ja vahtia vaihdetaan ties kuinka monennen kerran. Ajantajuni on hämärtynyt, päivänvalon näin muistaakseni toisapäivänä ja harjoitus loppuu torstaina. ”Hyvää vapaavahtia” toivottaa vasemman vahdin torjuntapäällikkö. Siirryn miehistömessiin jossa punavalon ei enää loista, mutta Kummeli naurattaa edelleen.

luutnantti Eetu Pekanheimo

KDM Peter Willemoes on Tanskan laivaston Iver Huitfeldt -luokan fregatti.

Ilmapuolustusharjoitus Lohtajalla, IPH-1

Ilmapuolustusharjoitus järjestettiin Lohtajalla toukokuussa 2014. Saaristomerен meripuolustusalue osallistui harjoitukseen kahdeksan henkilökuntaan kuuluvan sotilaan ja viiden varusmiehen voimin järjestäytymällä Merivoimien ilmatorjunnan taistelujohtokeskukseksi Gyltöön linnakkeelle.

Viestiyhteys varsinaiseen harjoitukseen Lohtajalla taistelujohtokeskuksen ja Lahdenkroopin alueella Lohtajalla sijaitsevan 7. taisteluosaston välille luotiin viestikontin kautta. Merivoimien ilmatorjunnan taistelujohtokeskuksen johdettavana oli kolme alusta MLC Hämeenmaa, PGG Hamina ja PGG Hanko sekä kuvitteellinen peliysikkö, jota pelasi henkilökunta.

Harjoitus jakaantui ampuma- ja ilmapuolustusvaiheeseen.

Ampumavaiheen kaksi ensimmäistä päivää ilmatorjunnan tulenkäytön johtamisen toteutti henkilökunta ja varusmiehet olivat sen aikaa koulutuksessa.

Varusmiehet olivat valmistautuneet harjoitukseen jo aikaisemmin valmistavilla koulutuksilla osallistumalla muun muassa ilmapuolustuksen johtokeskuskursseille ja merivoimien ilmapuolustuksen taistelun johtamisen kurssille. He olivat myös olleet mukana molempien meripuolustusalueiden omissa ilmapuolustusharjoituksissa.

Kokonaisuutena harjoitus palveli henkilökunnan ja varusmiesten koulutusta hyvin. Harjoituksen aikana muodostui selkeä kuva miten ilmatorjuntaa johdetaan ja mitä poikkeavuuksia on alusilmatorjunnan ja maasijoitteisen ilmatorjunnan tulenkäytön ja taistelun johtamisessa. Vastaavan harjoittelun mahdollistaminen on edellytys niin henkilökunnan kuin varusmiestenkin ammattitaidon kehittämiseksi ja ylläpitämiseksi.

PGG Rauma FINSWE EX 2014 -harjoituksessa

PGG Rauma ja suomalaisia esikuntaupseereita osallistui Gotlannin vesillä järjestettävään Suomen ja Ruotsin yhteiseen harjoitukseen toukokuussa 2014. Harjoitus oli Ruotsin merivoimien toinen vuoden pääharjoitus ja heiltä osallistui aluksista muun muassa Visbyluokan korvetteja ja Gotlantiluokan sukellusveneitä.

Pääpaino vuoden 2014 FINSWE EX -harjoituksessa oli sukellusvenetorjunnassa. Harjoituksen ensimmäinen vaihe koostui merisodankäynnin erilaisista osaharjoituksista. Toisessa vaiheessa keskityttiin merikuljetusten suojaamiseen painottuen saattotoimintaan ja lähisuojaukseen. Myös Ruotsin ilmavoimat osallistuvat harjoitukseen.

Harjoitus oli toinen Ruotsin merivoimien pääharjoituksista. Kuvitteellisessa skenaariossa Gotlanti oli joutunut vihollisen haltuun ja taisteluosasto, johon PGG Rauma kuului, pyrki huoltamaan ja täydentämään saarta kuvitteellisen vihollisen yrittäessä estää huoltokuljetusten perille pääsyn.

Harjoitus oli PGG Rauman ensimmäinen kansainvälinen harjoitus peruskorjauksen jälkeen. Aluksen uusi taistelujärjestelmä osoittautui tehokkaaksi ja kansainvälisen vertailun kestäväksi.

Aluksen miehistö koulutettiin uuteen järjestelmään jo peruskorjauksen aikana, ja harjoituksessa saatiin luonnollinen jatkumo kansainvälisessä ja todellisessa meriympäristössä.

**PGG = Patrol Gunboat,
Guided Missile.**

Rauma-luokan alukset eivät ulkoisesti muuttuneet peruskorjauksessa, mutta koko taistelunjohtojärjestelmä ja siihen on integroidut aluksessa olemassa olevat aseet, sensorit ja sukellusveneen etsintään tarkoitettu syvytettävä kaikumittainjärjestelmä uusittiin kokonaan. Lisäksi aluksen merenkulkujärjestelmä on päivitetty täydellisesti. Peruskorjauksessa merkittävä osuus on ollut myös kaikkien laivajärjestelmien peruskorjaamisella ja osittain uusimisella.

Halli keräsi Latvian laivaston aluksien nuottauksesta noin viisi kuutiota popcornia.

Itämeren rantavaltioiden öljyntorjuntaharjoitus Balex Delta 2014

Kesäkuun alussa öljytankkeri ja kalastusalus törmäsivät toisiinsa Latvian Ventspilsin edustalla, jonka seurauksena mereen pääsi raakaöljyä noin 10 000 tonnia. Latvian viranomaiset pyysivät apua muilta Itämeren rantavaltioilta, koska öljyvahinko oli laajuudeltaan erittäin suuri. Tästä kuvitteellisesta tilanteesta alkoi Balex Delta -öljyntorjuntaharjoitus.

Balex Delta -harjoituksen merivoimilta osallistui öljyntorjunta-alus Halli. Harjoituksessa oli mukana yhteensä 17 alusta seitsemästä eri valtiosta. Harjoituksen tavoitteena oli harjoitella öljyntorjuntaa avomerellä ja rannassa, lintujen puhdistusta sekä hälytysjärjestelmien käyttöä. Ennen varsinaista harjoitusta alukset kokoontuivat Ventspilsin satamaan,

jossa järjestettiin aloitusseminaari. Harjoituksen jälkeen satamassa pidettiin palautetilaisuus, alusesittelyt ja perinteinen soutu kilpailu.

Avomerellä alukset jaettiin useampiin öljykeräysryhmiin, joille SOCS eli meritoiminnan johtaja määräsi omat keruualueensa. Halli toimi omissa ryhmässään, johon kuuluivat lisäksi kaksi Latvian merivoimien laivaa. Yksi tärkeä harjoitusten osa-alue on tilannekuvan ylläpito, johon on kehitetty Boris-niminen tilannekuvajärjestelmä. Siihen voidaan suunnitella muun muassa öljykeräysalueet alusten tarkkuudella sekä öljyn ajalehtimisennusteet.

Alusliikenne ja öljykuljetukset ovat lisääntyneet Itämeren alueella. Tälläkin hetkellä alueella liikkuu noin 2000 suurikokoista laivaa. Suomenlahdella öljyä kuljetettiin vuonna 2000 noin 50 miljoonaa tonnia, kun sitä tänä vuonna

kuljetetaan arviolta 195 miljoonaa tonnia. Läheltä piti -tilanteita ja muutamia lieviä onnettomuuksia sattuu vuosittain ja ikävä tosiasia onkin, että suuremman onnettomuuden todennäköisyys lisääntyy vuosi vuodelta, joten operatiivisten öljyntorjuntaharjoitusten merkitystä ei voi korostaa liikaa Itämeren rantavaltioiden välillä.

Viimevuotinen Balex Delta 2014 -harjoitus antoi aluksemme henkilöstölle jälleen kerran uusia kokemuksia. Etenkin Hallilla palveleville varusmiehille tämä ulkomaan purjehdus toi uutta sisältöä merisotilaan arkeen. Henkilökunta oppi tuntemaan muiden valtioiden toimintatapoja ja mikä tärkeintä, myös niiden henkilöstöä, jolloin yhteistyö, kommunikointi ja johtaminen ovat helpompaa silloin, kun ei ole enää varaa harjoitella.

kapteeniluutnantti Kari Kiiskilä

Harjoitustoimintaa 2015

Vuoden 2015 alusta toimintansa aloittavalla Rannikkolaivastolla on vastuu laivastojoukkojen harjoitusten suunnittelusta ja toteuttamisesta. Suunnitteluun vaikuttaa lukuisia näkökulmia, mukaan lukien halu kehittää yhtenäistä laivastojoukkoa alkaen aluskohtaisista perusharjoituksista edeten vaativampiin yhteisharjoituksiin. Tärkeää harjoituskokonaisuuden suunnittelussa on tasapainon löytäminen kansallisten ja kansainvälisten harjoitusten välillä, jotta suorituskyky kehitty haluttuun suuntaan.

Uuden joukkorakenteen mukaisesti Rannikkolaivasto koostuu esikunnan lisäksi ainoastaan laivueista. Aikaisempaan verrattuna suunnittelun näkökulmasta on erityisesti huomioitava se, että kaikki joukkoyksiköt eivät sijaitse saman tukikohdan alueella. Lisäksi harjoitussuunnitteluun vaikuttavat merkittävästi alkavat ja käynnissä olevat alusten peruskorjaukset sekä uudisrakenteiden vastaanotot. Suorituskyvyn näkökulmasta harjoitustoiminnalla on keskeinen rooli tavoiteltaessa alusluokien täyttä operaatiokykyä (FOC, Full Operational Capability).

Talvikausi muodostaa Rannikkolaivaston harjoituksissa valmistavan kokonaisuuden, jonka pääasiallisena tarkoituksena on valmistaa joukkoja purjehduskauden harjoituksiin. Ennen avovesikautta harjoitukset koostuvat

rannassa toteutettavista viesti- ja tulenkäyttöharjoituksista sekä valmiudensääntelyharjoituksista. Oman osansa tuovat sotasataman ilmapuolustusharjoitukset, jotka aikaisemmasta poiketen järjestetään kahdessa tukikohdassa yhtä aikaa.

Purjehduskausi alkaa

Purjehduskauden avaa perinteisesti merivoimien ammunnat, jossa suuri osa laivastoyksiköistä pääsee toteuttamaan valmistavia ammuntoja. Laivatykistöammunnat liittyvät olennaisesti myös moneen isompaan harjoitukseen osana CET-FIT-vaihetta (Combat Enhancement Training – Force Integration Training), joissa näiden tarkoituksena taistelukyvyn parantaminen ja osaston yhteistoiminnan kehittäminen.

Kevään yksi merkittävimmistä ponnistuksista harjoitustoiminnan näkökulmasta on toukokuussa järjestettävä FINSWE EX 15 –harjoitus, joka on kaikki laivastoaselajit kattava Suomen ja Ruotsin järjestämä kahdenvälinen tapahtuma. Se koskee laivastojoukkojen lisäksi esikuntaa ja huoltojoukkoja. Samaan asiaan liittyvä valmistava tapahtuma on CJSE-15 (Combined Joint Staff Exercise) Ruotsissa, johon Rannikkolaivaston esikunta osallistuu osana suomalais-ruotsalaista esikuntaa.

Syksyllä merkittäviä kansallisia harjoituksia

Syyskauden avaa harjoitustoiminnan Merivoimien tulenkäyttöharjoitus (METU-15), joka on merkittävä tapahtuma koko merivoimien suorituskyvyn kehittämisen kannalta. Nimensä mukai-

sesti METU:ssa harjoitellaan painopisteisesti ohjustulenkäyttöä ja miinoitustoimintaa huomioiden puolustusvoimien yhteinen tulenkäyttö. Keskeisinä tavoitteinä harjoituksessa ovat yhteisoperointikyky, erilaiset johtamismallien kokeilut sekä taktisten ja taisteluteknisten ohjeiden testaaminen.

Toinen merkittävä yhteistapahtuma syksyn aikana on meripuolustusharjoitus MEPH-1, joka koskee laajaa harjoitusjoukkoa. Harjoitusjoukot koostuvat Rannikkolaivaston ja muiden joukko-osastojen palkatun henkilöstön ja varusmiesten lisäksi merkittävästä joukosta reserviläisiä, jotka kutsutaan kertausharjoitukseen kyseisen kahden viikon aikana.

Suunnittelu- ja valmistelutoimintaa yleisesti syksyisin leimaava NOCO-harjoitus (Northern Coasts) on myös Rannikkolaivaston harjoituskalenterissa, mutta poiketen vuoden 2014 tasosta Suomen ollessa kyseisen harjoituksen järjestelyvastuussa, osallistumislajuuus on merkittävästi pienempi.

Monipuolisesta ja vilkkaasta harjoitustoiminnasta huolimatta koko Rannikkolaivaston aluskaluston toiminnan keskiössä on alueellisen koskemattomuuden valvontaan ja turvaamiseen tähtäävä valmiusalus-toiminta, josta ei tingitä harjoitustoiminnan kustannuksella. Rannikkolaivaston valmiusalusukset päivystävät vuorollaan vuoden jokaisena päivänä 24 tuntia vuorokaudessa, harjoitellen samalla eri toimintoja tehtävien sallimissa puitteissa.

kapteeniluutnantti Markus Mattila

Merivoimien syväskeltajat vuosittaisessa DEEP DIVEX -harjoituksessa, joka järjestettiin Kanadassa marraskuussa 2014.

Merellistä historiaa nyt risteilymatkustamisen vinkkelistä

Merivoimilla ja merikeskus Forum Marinumilla on luonteva ja toimiva yhteistyökumppanuussuhde, joka on jo vuosien ajan tuottanut laajan yleisön iloksi lukuisia tapahtumia Turun jokirannassa.

Vuonna 2015 merikeskus jatkaa omisensa näyttelyissään merellisen historian esiin tuomista nyt risteilymatkustamisen näkökulmasta. Huhtikuun 25. päivä aukeaa Suomen ja Ruotsin välisen risteilymatkustamisen syntyvaiheita esittelevä näyttely, joka on avoinna vuoden loppuun asti.

- Avajaispäivänä toteutamme myös pihatapahtuman, jossa tuomme esiin 1950-60-lukujen risteilynostalgiaa esimerkiksi muotinäytöksen kautta, kaa-

vaalee suunnittelija **Otto Holmborg** merikeskuksesta. Luvassa saattaa olla myös kaupunkikierroksia 50-luvun linja-autoilla tuon ajan kohteisiin.

Kyse on yhdeksän Trafiikkimuseoiden ryhmäyhdistykseen kuuluvan museon verkostonäyttelystä, jossa kukin museo toteuttaa oman näköisensä näyttelyn.

Perusnäyttely päivitty

Forum Marinumin vuonna 2002 rakennetussa perusnäyttelyssä on parhaillaan käynnissä päivitystyö. Suunnittelu on alkanut jo pari vuotta sitten yhteistyössä Turun ammattikorkeakoulun eri opintolinjojen opiskelijoiden kanssa. Myös yleisön näkemyksiä on kuultu ja hyödynnetty. Uudistustyö tulee valmistumaan lopullisesti vasta vuoden 2016 alussa.

Oman osansa vuoden 2015 näyttelyihin tuo 150-vuotista taivaltaan juhliva Airisto Segelsällskaps i Åbo r.f. Tämä Turun vanhimman urheiluseuran historiaa esittelevä näyttely on avoinna maaliskuusta elokuun loppuun. Seuran juhlavuosi huipentuu heinäkuun viimeisenä viikonloppuna järjestettävään klassikkoveneiden regataan, johon osallistuu satakunta venettä Pohjoismaista ja Baltiasta. Veneet ovat kisaviikonloppuna nähtävänä Forum Marinumin edessä jokirannassa.

Vuonna 2015 merikeskus saa myös uuden toimitusjohtajan **Jaakko Tikan** jäädessä eläkkeelle. Ruoriin astuu 1.7. kommodori evp **Tapio Maijala**, joka on aiemmin toiminut muun muassa Rannikkolaivaston edeltäjän, Saaristomeren meripuolustusalueen komentajana.

Presidentin vanha vene museolle

Forum Marinum saa kokoelmiinsa tänä vuonna uuden aluksen, tasavallan presidenttien käytössä olleen Kultaranta VII:n. Se sijoitetaan yleisön nähtäväksi museon yhteyteen.

Tapauksia vuodelta 2014

Intti tutuksi -kurssi järjestettiin elokuun puolivälissä.

Turun MILjazz-konsertti järjestettiin elokuun 23. päivä Aurajoen rannalla.

Northern Coasts -harjoituksen pintataisteluryhmän esikunta elo-syyskuun vaihteessa 2014.

Sotilasurheiluliiton golf-mestaruuskilpailut järjestettiin Naantalın Kultaranta Resortissa 17.-19.9.2014.

Alikersantti Jäppinen kokeilemassa turvavyökelkkaa Autojoukkojen Turun Killan liikenneturvakoulutuksessa.

Laivastojoukkojen luovutus Upinniemessä 31.12.2014

Örö ja Reila luovutettiin uusille käyttäjille

Puolustusvoimauudistuksen yhteydessä puolustusvoimat luopui kaikista alueista, jolle ei ole käyttöä. Saaristomeren alueella vuoden 2015 alusta ulkopuolisille käyttäjille luovutettaviin kohteisiin kuuluivat Örö ja Reila.

Örön linnakesaari ja Reilan harjoitusalue Pyhärannassa tarjosivat molemmat omat haasteensa ennen kuin alueet voitiin luovuttaa uusille käyttäjille, sillä luovutetuille alueille ei saanut jäädä haitta-aineista johtuvia rasitteita.

Örön ampumaratojen maaperästä siivottiin jo kesäkuussa 2014 pois kuormakaupalla raskasmetalleja. Lisäksi saa-

relta poistettiin vanhat bensasäiliöt sekä kuljetettiin mantereelle 70 tuhatta kiloa jätettä ja erilaisia ympäristölle haitallisia materiaaleja.

- Poistimme Öröstä 35 tonnia painekyllästettyä puuta, 25 tonnia metallia ja 10 tonnia lajittelemattomaksi kelpaamatonta kaatopaikkajätettä. Hanke kesti kuukauden ja sen suunnitteluunkin meni kolme kuukautta, kertoo operaatiota johtanut yliluutnantti **Tommi Tammero**.

Tammerolla oli tyhjennysoperaatiossa apunaan 40 varusmiestä ja kymmenen kantahenkilökuntaan kuuluvaa henkilöä.

- Tein riskinarvioinnin ja tutkimuksia saarissa sijainneella kaatopaikalla. Kaatopaikkaa ei kaiveta ylös. Ampumaradat

on kaivettu puhtaaksi ja siivottu. Hyväntä näyttää, kommentoi siivousprojektia tarkkaillut ympäristöasiantuntija **Reija Kalajo** puolustusvoimien rakennuslaitokselta.

Räjähdeiden viitearvot kiinnostavat

Reilassa puolestaan purettiin viime kesänä vanha räjähdetasku sekä poistettiin kaksi polttoainesäiliötä.

- Säiliöissä ei onneksi ollut vuotoja, eikä maaperän pilaantumista ollut tapahtunut, toteaa Saaristomeren meripuolustusalueen ympäristösuunnittelija **Tiina Sarkkinen**.

Reilasta purettua räjähdetaskua on käytetty ammuttarjoituksissa räjäh-

tämättömien ammusten turvalliseen räjäyttämiseen.

Siivouksen yhteydessä puolustusvoimien rakennuslaitos kiinnostui räjäytystaskua ympäröivässä hiekassa olevista räjähdeainepitoisuuksista.

Maaperästä löytyville räjähdeainepitoisuuksille ei nimittäin ole toistaiseksi Suomessa annettu varsinaisia viitearvoja.

- Tämä on osa puolustusvoimien suurempaa hanketta, jossa tutkitaan viitearvojen määrittämistä räjähdeaineille ja sitä, onko olemassa jokin tekniikka, jolla pitoisuuksia voitaisiin kustannustehokkaasti vähentää, kertoo Sarkkinen.

Kaivuutöitä

Rakennuslaitos otti Reilasta näytteeksi 22 kuutiota räjäytystaskun hiekkaa tutkiakseen sen räjähdeainepitoisuuksia. Hiekka toimitettiin räjähdekoelaitoksele.

Tuloksia verrattiin jo aiemmin arvioituihin alueen pitoisuuksiin. Selvisi, että alkuperäisessä maa-aineksessa oli kiloa kohden 400 mg TNT:tä.

- Räjähdeainejäämissä on tyypillistä että ne jäävät hyvin pintaan, siksi polttopainoilla riittää yleensä se, että puhdistamme 20 senttiä pintamaata. Otamme näytteitä monelta eri syvyydeltä ja puhdistamme maa-aineksen syvyyteen, jossa jäämiä

ei enää ole, toteaa räjähdekoelaitoksen ympäristövastaava **Pekka Vasikkaniemi**.

Maavoimien ympäristöasiantuntijan **Tytti Martikaisen** mukaan puhdistuksen määrä riippuu siitä, mikä aine maan on pilannut.

Yleisimmin pilaantuma kaivetaan pois, mutta samalla valvotaan tarkasti, ettei kaiveta liian syvältä.

- Jos jotain joutuu kaivamaan, luiskataan penkat siten, että paikka on turvallinen jatkossa. Kaivantoja ei täytetä, koska silloin upotettaisiin ongelmaa vaan syvemmälle ja myöhemmin maan esiin kaivaminen olisi entistäkin hankalampaa, lisää Martikainen.

Örön saaren tyhjennysoperaatio toteutettiin 40 varusmiehen avustuksella viime heinäkuussa.

Yliluutnantti Jani Autio (takana) ja pursimies Jarno Kuivala vastaavat Saaristomeren ja Pohjoisen Itämeren merivalvonnasta.

Korppoon merivalvontakeskus muuttaa Pansioon

Aiemmin Korppoon Gyltössä toiminut merivalvontakeskus siirtyy Turun Pansioon kesällä 2015. Toimenpide on osa puolustusvoimauudistusta ja merivalvonnan keskittämistä.

Gyltön merivalvontakeskuksen tilalle perustettava Pansion merivalvontasema aloittaa toimintansa Pansiossa operatiivisen osaston yhteydessä.

Uusi merivalvontasema sijoitetaan tiloihin, joissa on aiemmin toiminut Saaristomeren meripuolustusalueen tilannekeskus. Tiloissa tehtävien kunnostus- ja muutostöiden arvioitu valmistumisaika

on kesällä 2015. Kunnostus- ja muutostöiden ajan merivalvontasema toimii väistötiloissa.

Merivalvontasema osallistuu alueellisen koskemattomuuden valvontaan suorittamalla alueellaan meri-, ilma-, ympäristö- ja säteilyvalvontaa. Painopistealueina valvontasemalla on Saaristomeri ja Pohjoinen Itämeri.

Sema toteuttaa myös kansainvälistä merivalvontayhteistyötä, ns. SUCFIS-toimintaa, Ruotsin merivoimien kanssa. Merivalvontasema toimii osana Rannikkolaivaston johtokeskusta. Johtokeskus ylläpitää Rannikkolaivaston alustilannetta, sanomien vastaanottoa ja

lähetyksvalmiutta sekä toteuttaa sanoma-liikenteen Rannikkolaivaston aluksille. Pansion johtokeskus siirrettävillä laiteratkaisuilla mahdollistetaan johtamispaikan liikuteltavuus poikkeusoloissa.

Johtokeskuksen henkilöstöön kuuluu päällikön lisäksi merivalvontaliupseeri ja kahdeksan tilannevalvontaliupseeria. Henkilöstö koostuu aiemmin Korppoon merivalvontakeskuksessa ja Saaristomeren meripuolustusalueen tilannekeskuksessa työskennelleistä henkilöistä.

Johtokeskus on miehitettynä jatkuvasti, vuorokauden ja vuoden ympäri.

yliluutnantti Jani Autio

Rauma-luokan ohjusvene.

Puolustusvoimauudistus muokkasi merivoimien varusmieskoulutusta

Vuoden 2015 alusta voimaan tullut puolustusvoimauudistus vaikutti myös merivoimien vaikiintuneeseen varusmiesten koulutusjärjestelmään.

Rannikkolaivasto kouluttaa nyt merivoimien laivastojoukot ja Rannikkoprikaati rannikkoujoukot. Sukeltajakoulutus jatkuu edelleen Upinniemiessä.

Koulutuksen osalta uudistus polkaisi käyntiin jo saapumiserän 2/2014 kohdalla. Tästä erästä eteenpäin sotilaspoliisikoulutettavien niin kutsuttua sotilaspoliisin peruskurssia järjestetään vain Upinniemiessä.

Myös sotilaspoliisien aliupseerikurssi siirtyi järjestettäväksi vain Rannikkoprikaatiin Upinniemeen jo syksystä 2014 alkaen. Jatkossa Rannikkoprikaati kouluttaa kaikki merivoimien sotilaspoliisialiupseerit.

Pansiossa puolestaan alettiin kouluttaa merivoimien ainoaa laivastoaliupseerikurssia syksystä 2014 alkaen. Saapumiserästä 1/2015 alkaen kaikki laivastoaliupseerikurssin koulutettavat ovat Rannikkolaivaston väkeä.

Kurssin oppilaat pyritään valitsemaan siten, että Upinniemen yksiköihin koulutettavat valitaan Uudeltamaalta ja Pansioon koulutettavat Varsinais-Suomesta.

- Palveluspaikkaa kotinurkilta ei voida luvata, mutta järjestelyllä pyritään takaamaan laivapalveluspaikkoja edelleen myös uusimaalaisille varusmiehille. Viime kädessä palveluspaikka määrätään aina Rannikkolaivaston tarpeen mukaan, toteaa kapteeniluutnantti **Marko Heinä**.

Laivamiehistön J-kausi historiaan

Veneenkuljettajia koulutetaan pääperiaatteesta poiketen sekä Upinniemiessä että Pansiossa, koska veneenkuljettajilta edellytetään myös hyvää paikallistuntemusta.

Uudistuksen myötä sen sijaan Pansiossa poistuvat alustarkastus- ja pioneerikoulutukset.

Myös peruskoulutuskauden jälkeen pidetty laivamiehistön J-kausi jäi historiaan saapumiserän 2/14 myötä. Tämän vuoden alusta koko laivasto-

joukko eli johtajat ja kaikki miehistöön valitut - myös laivakokit - osallistuvat Pansiossa erikoiskoulutuskauden yhteisjaksolle.

Vajaan kolmen viikon aikana miehistöön valituille koulutetaan yhteisesti merisotilaan perustaitoja, jo ennen joukon siirtymistä aluksille tai aliupseerikurssille.

Aiemmin viiden viikon kestoisen laivakokkurssi on lyhentynyt uudistuksen myötä alle kahteen viikkoon.

Uutta on sekin, että Porin prikaati vastaa jatkossa merivoimien kuljettajakoulutuksesta saapumiserästä 1/2015 alkaen. Käytännössä koulutus järjestetään ostopalveluna ja toteutetaan ajokoulutuksen osalta Turussa.

- Merikasarmin peruskorjauksen jälkeen 2016-2017 on luvassa vielä ainakin yksi muutos. Tuolloin siirretään vielä Rannikkoprikaatissa järjestettävä laivaradioaliupseerikoulutus uudistettuna Rannikkolaivastoon, lisää Heinä.

Miinalautan varusmiehet annetun tehtävän parissa.

Laivastoaliupseerikurssi suoritettiin vesistön ylityksen osana johtajaharjoitusta.

Laivastoaliupseerikurssille on tunkua

Merivoimien laivastoaliupseerikurssi alkoi ensi kertaa syksyllä 2014 vain Pansiossa. Kursilla koulutetaan sekä Pansion että Upinniemen tukikohtien tarvitsemat laivaston aliupseerit.

Kurssinjohtaja, luutnantti **Roope Hertsi** johtaa laivaston ensimmäistä uusimuotoista laivastoaliupseerikurssia.

- Meillä on 57 oppilasta. Laivastolinja melkein tuplaantui, kun mukana on myös Upinnimeen koulutettavat oppilaat. Määrä on sen verran suuri, ettei johtajakoulutuksen kaikkia harjoitteita saada tehtyä entiseen tapaan, toteaa Hertsi.

Kokonaisoppilasmäärä laski siltä entiseen verrattuna, sillä sotilaspoliisialiupseerikoulutuksen siirryttyä Upinniemen oppilasmäärä Pansiossa väheni parillakymmenellä oppilaalla.

- Aiempi vastakkainasettelu laivasto- ja sotilaspoliisilinjojen välillä poistui. Olemme saaneet lisättyä koulutuksen painopisteen muutoksen lisäksi yleistä laivastohenkisyttä. Nykyisellä aliupseerikurssilla ei esimerkiksi ole joukkueita vaan ruodut, syömään mentäessä on laulettu Ankkurit ylös ja vapaille lähdetään laivaston lomapuvuissa.

Laivaston aliupseerikurssille päässeiltä oppilailta edellytetään lähes 30 valintapistettä, joten oppilaat ovat valikoituja jo

saapuessaan kurssille. Myös halu edetä laivastoaliupseerikoulusta laivaston reserviupseerikurssille Suomenlinnaan on kova ja edellyttää samoin lähes 30 valintapistettä.

Reserviupseerikurssille aliupseerikurssilta komennettiin yksitoista henkilöä. Heistä kurssin jälkeen Pansioon palannee kolme ja Upinniemen viisi henkilöä. Merisotakoululle jäänee kolme henkilöä kouluttamaan seuraavaa reserviupseerikurssia.

- Koulutamme edelleen reserviarmeijaa, joten koulutettavien kiintiömäärät sovitaan aina joukkojen tarpeisiin. Kaikki eivät pääse paikkoihin, joihin haluaisivat, se on väistämätöntä, toteaa Hertsi.

Aseiden puhdistusta.

Tavoitteena RUK

Laivastoaliupseerikoulun oppilaiden joukossa on kolme naispuolista oppilasta. Turkulainen **Sarri Luotonen** on yksi heistä. Tavoitteena Luotosella on ilman muuta pääsy reserviupseerikurssille. Syykin on selvä.

- Upseerin ura kiinnostaa minua ehdottomasti. Olen ollut partiossa 6-vuotiaasta. Armeija on yhtä kuin partio plus tappaminen. Partiossa vaan ei tetsata, virnistää asettaan puhdistava Luotonen.

Aliupseerikurssilla on Luotosen mukaan paljon samaa johtajuuskoulutusta, jota hän on saanut jo partiossa johtaessaan muita. Mielenkiintoista uutta oppia on silti tullut. Esimerkiksi morsetus ja merimiestaidot ovat lisänneet mielenkiintoa uuden oppimiseen.

Fyysinen kunto budolajeja ja tanssia harrastavalla Luotosella oli kohdallaan jo ennen varusmiespalvelusta.

- Tietyntyylinen fyysinen kunto on täällä ollessani heikentynyt. En veny enää yhtään, mutta olen saanut ihan hullut hauikset ja jalkalihakset intin aikana. Siviilissä kaverit nauravat niille, lisää Luotonen.

Kesäkessun homma kiehtoo

Luotosen palvelustoveri, saman aliupseerikurssin oppilas **Juuso Kuronen**, on kiinnostunut sekä reserviupseerikurssista että veneenkuljettajan tehtävistä.

- Siviilissä on varmasti hyötyä aliupseerikoulussa saadusta esiintymis- ja johtamiskoulutuksesta. Johtamista on tosin harjoiteltu vähemmän, kun meitä on niin paljon tällä kurssilla.

Kuronen kertoo myös oppineensa itsehillintää ja itsekuria. Inhottaviakin asioita osaa käsitellä entistä paremmin.

- Leirillä esimerkiksi olimme menossa nukkumaan illalla kun tulikin käsky,

että teltat on siirrettävä. Ei se haitannut, koska ei meitä pistetä tekemään mitään, missä ei olisi järkeä. Teltat oli siirrettävä, koska vihollisen tiedustelu oli havainnut ne, muistelee Kuronen tapahtumaa.

Kuronen jakaa aliupseerikoulussa tulpansa 12 muun varusmiehen kanssa. Hän kiittelee sitä, että kurssikaverit ovat motivoituneita ja tuntevat ylpeyttä palvelupaikastaan.

- Olen kevään ylioppilaita. Oma tulevaisuuden alani ei ole vielä oikein selvillä. Ura intissä ei ole ykkösvaihtoehtoni, mutta katsotaan. Ainakin voisin olla kuusi kuukautta kesäkessuna intin jälkeen. Näkisi, mitä tämä on ja pääsisi tekemään oikeita hommia.

Kultarannan Kiiskilä

Vuosittain kaksi varusmiehtä palvelee veneenkuljettajan erikoistehtävässä presidentin kesäasunnolla, Naantalin Kultarannassa.

Peruskoulutuskauden kersantti **Tatu Kiiskilä**, 20, vietti kaikkien merivoimien alokkaiden tavoin Upinniemessä. Helmikuussa hän siirtyi Pansioon laivastoaliupseerikurssin ensimmäiselle, johtamistaitoja kartuttavalle osalle.

Kurssin toisen vaiheen koulutuksesta valikoitui kuusi oppilasta erikoistumaan veneenkuljettajiksi. Koulutus sisälsi kone- ja merenkulkuoppia sekä mm. CRC-radiokurssin.

- Oli mukava saada uutta kokemusta erilaisista alustyypeistä. Ajoimme mm. linnakeveneitä, komentovenettä, suorituskykyistä miehistönkuljetusalusta Jurmoa, ja Uiskoa, joka edusti matalien vesien yleisvenettä, listaa Kiiskilä.

Kuudesta miehestä kaksi onnekasta pääsi veneenkuljettajiksi Naantalin Kul-

tarantaan, presidentin kesäasunnolle. Toinen heistä oli Kiiskilä.

Monipuolinen edustustehtävä

Veneenkuljettajat viettivät Kultarannassa kesäkauden eli 2,5 kuukautta. Tehtävä edellytti oma-aloitteisuutta, aktiivisuutta, täsmällisyyttä ja moitteetonta käytöstä.

Aamurutiineihin kuului linnan lipun nosto joka aamu tasan kello 8, mikäli presidentti oli paikalla. Lippu laskettiin iltaisin ja silloin, kun presidentti poistui linnan alueelta.

Päivittäisiin rutiineihin kuuluivat lisäksi venekaluston pesut ja tankkaukset. Varusmiehet huolehtivat myös laiturialueen yleisestä siisteydestä, kuurasivat laitureita ja osallistuivat kaislatalkoisiin sekä työskentelivät puutarhureiden apuna. Lisäksi varusmiehet lämmittivät luodolla sijaitsevan savusaunan aina, kun presidenttipari saunaa tarvitsi.

Lounas nautittiin päivittäin Kultarannan turvamiesten, poliisien ja puutarhurien

ja muiden presidentin kanslian henkilökuntaan kuuluvien seurassa.

Vapaa-ajalla veneenkuljettajat saivat veneillä Kultarannan lähivesillä, pelata tennistä tai koripalloa sekä käyttää linnan minigolf-rataa.

Pätevyyttä palveluksesta

Kersantti Kiiskilä kuljetti adjutanteja ja muuta presidentin henkilökuntaa. Presidentin kuljetuksista vastasi kantahenkilökuntaan kuuluva kuljettaja.

Varusmies ajoi presidentin veneen edellä erilaisiin tapahtumiin ja vastaanotti köydet veneen kiinnittäessä laituriiin.

- Oli kyllä arvokas ja hieno tunnelma seistä Unikeonpäivänä laiturilla yleisön ja lehtimiesten ympäröimänä, kun presidentti nousi veneestä, muistelee Kiiskilä.

Varusmiesveneenkuljettajat palvelivat Kultarannassa vuoroviikoin. Perjantaisin oli vaihtopäivä, jolloin aamupäivän miehet toimivat yhdessä ja kokoontuivat tilannekatsaukseen.

Kesäkauden jälkeen veneenkuljettajat palasivat Pansioon uuden aliupseerikurssin kouluttajiksi.

- Oli mukava nähdä sama koulutus johtajan silmin. Vasta, kun johtaa omia alaisiaan ja on vastuussa asioista, tiedostaa sääntöjen merkityksen. Asia oli alaisena ollessa joskus vaikea ymmärtää.

Tulevaisuudessa Kiiskilä harkitsee palveluksen jatkamista hakemalla sopimussotilaan määräaikaista tehtävää.

- Johtajakoulutuksesta sain hyvät eväät elämään. Lisäksi siviilissä saan sotilassiveneenkuljettajan kirjalla kansainvälisen huviveneenkuljettajan pätevyyskirjan.

Mari Niemi

Veneenkuljettajan (palvelusaika 347 vrk) tutkinto sisältää

- 50 valvonnan alaista ajotuntia
- konetentin
- huoltamisen- ja vikatilanteiden hallintaa
- huoltamisen- ja vikatilanteiden havainnointia
- teoriakokeen
- käytännön osaamisen testit

Kunto kohdallaan

Varusmiesten kunto kasvaa lähes poikkeuksetta alokaskauden ja aliupseerikurssin aikana.

Suurin osa varusmiespalvelukseen liittyvistä koulutuksista kasvattaa kuntoa. Lisäksi varusmiehet voivat osallistua vapaa-ajallaan liikuntakerhoihin kolmesti viikossa.

Erytyisiä varusmiesten liikuntapäiviä järjestetään kaksi kertaa vuodessa. Niissä yksiköt kisaavat toisiaan vastaan jalkapallolla ja salibandyssä. Tarjolla on myös seinäkiipeilyä, keilausta tai golfia.

Pari kertaa vuodessa varuskunnassa järjestetään suunnistus- ja maastojuoksukilpailuja.

Kuntotestejä varusmiehille järjestetään 2-3 kertaa palveluksen aikana. Alokaskaudella kartoitetaan yleiskunto, aliupseerikoulussa kunto testataan uudestaan ja ennen kotiutusta katsotaan, miten tulokset ovat muuttuneet varusmiespalveluksen aikana. Lajeina on Cooper-testi eli 12 minuutin juoksutesti sekä lihaskuntotesti. Jälkimmäiseen sisältyvät etunojapunnerrukset, istumanousut sekä vauhditon pituushyppy.

Kiitettävistä liikuntasuorituksista jaetaan kuntoisuuslomiamia. Loma irtoaa, mikäli esimerkiksi juoksutestin tulos on yli 3000 metriä. Myös osallistumalla liikuntakerhojen toimintaan 12 kertaa saa kerättyä kuntoisuusloman.

Palvelusaikana voi syttyä kipinä liikuttamiseen, tai sitten ei. Se on ihan ihmistä kiinni.

**Kersantti Tony Rothström,
Merisotilastoimikunnan
puheenjohtaja**

Beach volley -ottelu käynnissä.

Lääkintä-aliupseeri, kersantti Kalle Leppäkoski opettaa MLC Uusimaan varusmiehille, miten niskatuki kiinnitetään oikeaoppisesti.

Lääkintämiehiä tarvitaan aina

Lääkintämiehet toimivat sekä ensiavun antajina että kantahenkilökunnan ja muiden varusmiesten opettajina. Yhdessä saapumiserässä Rannikkolaivastoon saapuu yleensä viisi lääkintämiestä.

Yleisimmät rauhan aikana aluksilla tapahtuvat onnettomuudet ovat haavoja, venähdyksiä tai murtumia, jotka aiheutuvat ahtaissa tiloissa kaatumisista. Pahimpia vaaranpaikkoja ovat portaat ja luukut.

- Aluksella palvelevalla henkilöstöllä on aina oltava ensiapukoulutus kunnossa, sillä merellä avunsaanti on toisinaan jopa mahdotonta, toteaa lääkintäkersantti **Kalle Leppäkoski** aloittaessaan oppituntiaan.

Lääkintäkersantti antaa ensiapukoulutusta miinalaiva Uusimaan varusmiehille. Teoriaosuuden jälkeen varusmiehet pääsevät mitteleämään taitojaan lääkintämiesten vetämille rasteille.

- Tänäkin päivänä käydään läpi anafylaktinen shokki, lämpösairaudet ja verenvuodot

sekä murtumat. Puhumme ihmisen elintoiminnoista ja siitä, miten oireita arvioidaan, jatkaa Leppäkoski.

Uusimaan varusmiehet ovat saaneet ensiapuopetusta jo edellisenäkin päivänä. Tuolloin opeteltiin mm. elvytystä Anne-nuken avulla.

Opetus otetaan hyvin vastaan. Sekä palkattu henkilöstö että varusmiehet ymmärtävät, miten tarpeen oppi on. Merellä apu on kaukana, joten on lohduttavaa tietää, että kaveri osaa merellä vähän ensiapua.

Reippaasti Rannikkolaivastoon

Rannikkolaivaston varusmiehet oppivat myös monia siviilissä hyödyllisiä taitoja.

Miehistötehtävissä varusmiesten palvelusaika on yleensä 255 vuorokautta, aliupseerina ja kokelaana 347 vuorokautta.

Miehistötehtäviä

- **Kansimiehet** koulutetaan käyttämään ja huoltamaan aluksen taisteluvälineitä sekä toimimaan merivahtitehtävissä. Koulutus painottuu alusluokittain. Suuremmilla aluksilla osaamista kavennetaan mutta syvennetään.

- **Konemiehen** pääasialliset tehtävät ovat aluksen konehuoneessa. Oletko tämän alan ammattilainen, tai opiskeletko konealaa?

- **Laivakokin** tehtäviin pyritään valitsemaan alan ammattilaisia, sillä he valmistavat aluksella koko henkilöstön ruuat.

- **Sotilaspoliisin** tehtäviin kuuluvat mm. vartiointi- ja suojaustehtävät. Heille koulutetaan itsepuolustustaitoja ja kykyä ampua useilla eri tyyppisillä aseilla.

- **Autonkuljettaja** suorittaa kuorma-autokortin tai rekkakortin ilmaiseksi! Kuljettajana palvelusaikasi on 362 vrk.

- **Graafikko** laatii erilaisia julkaisuja, valokuvaa ja osallistuu viestinnällisiin tapahtumiin. Kuvankäsittely- ja taitto-ohjelmien tuntemus välttämätön. Itsenäinen, vaihteleva ja vaativa tehtävä.

- **Lääkintämiehet** vastaavat lääkintähuollon tehtävistä.

Aliupseerin ja kokelaan tehtäviä

- **Veneenkuljettaja-aliupseeri** ajaa ja huoltaa itsenäisesti pienempiä apualuksia.

- **Kansialiupseeri** ja **konealiupseeri** johtaa oman erikoisalansa miehistöä.

- **Laivaradioaliupseerin** erikoisalaan kuuluvat aluksen morse- ja radioviestitys.

- **Laivastojoukon kokelaat** koulutetaan reservin upseerin tehtäviin omassa yksikössään. Heille opetetaan myös merenkulun taitoja.

- **Sotilaspoliisijoukkueen kokelaat** koulutetaan reservin upseerin tehtäviin omassa yksikössään.

- **Autonkuljettaja-aliupseerit** toimivat ryhmänjohtajina, suunnittelevat kuljetustehtäviä ja ajavat ajo-oikeusiesia puitteissa.

- **Lääkintäaliupseerit** toimivat ryhmänjohtajina lääkintähuollon tehtävissä.

Aliupseerioppilaat, kuten kaikki muutkin Rannikkolaivaston varusmiehet, lähtevät iltavapaille varuskunnasta laivaston loma-asuissa.

Toivo Immonen kuvassa keskellä.

Sukeltajakurssin priimus

Ensimmäiset varusmiehet pääsivät Suomessa sukeltajakurssille Pansion laivastoasemalla kesällä 1955.

Tuon kurssin priimus oli nykyisin Mas-kussa asuva **Toivo Immonen**.

- Ennen kurssia testattiin uimahallissa, että kaikki osasivat uida, muuten meidät valittiin ilman sen kummempia valintakokeita. Minut oli määrätty aliupseerikurssille, mutta olin ilmoittautunut vapaaehtoiseksi sekä kone- että sukeltajalinjoille, muistelee Immonen.

Varkauden Kangaslammita kotoisin oleva savolaispoika aloitti varusmiespalveluksensa tammikuussa 1955 laivastossa Helsingin Katajanokalla. Kuultuaan sukeltajakurssista Toivo ja 139 muuta nuorta miestä pyrkivät linjalle.

Koulutukseen valittiin 22 henkilöä, jotka yhtä lukuun ottamatta valmistuivat sukeltajiksi syyskuussa 1955. Kurssilaisista kuusi oli palkattua väkeä ja 16 varusmiehiä.

- Kahden kuukauden jälkeen matkasimme Turkuun junalla, marssimme rautatieasemalta Pansioon ja asetuimme asumaan rantakasarmiin.

Kaksi voinappia ja kurkistus hameen alle

Koulutuspäivät olivat lähes aina samantyyppisiä. Herätys kuudelta, kolmen kilometrin aamulenkki kasarmialueella ja mereen uimaan 50-200 metriä - veden lämpötilasta riippumatta.

Vähintään minuutin hengenvahvistus harjoituksia ja 1000-2000 metrin kestävyysuinteja meressä pidettiin päivittäin.

Lisäksi jokaisen raivaajasukeltajan piti kyetä sukeltamaan 25 metrin matka.

Päivärahan lisäksi maksettiin erityistä sukellusrahaa kerran kuussa. Ruokalassa sukeltajille tarjottiin useampia ruokalajeja kuin muille ja yhden sijasta kaksi voinappia.

Sukelluspuvut kurssilaisilla oli vanhoja Ruotsin laivaston asuja. Uiminen tapahtui alastomana ja muuta liikuntaa saatiin muun muassa lapioimalla kuorma-autokaupalla hiekkaa Pansion teiden pohjaksi.

Ensimmäisten sukeltajien terveyttä seurattiin muun muassa ottamalla verikokeita viikottain. Tämä ei silti auttanut, kun kerran harjoituksissa varusmies Karppi kuoli keuhkorepeämään. Surullinen tapahtuma ei laskenut Immosen motivaatiota.

Sukeltajakoulutus herätti myös yleistä mielenkiintoa ja vierailijoita kävi kursilla tutustumassa koulutukseen lähes päivittäin.

- Oon ollut ikäni vilperi. Alhaalla vedessä sukeltaessani oli hyvä kurkkia ylhäällä laiturilla katsomassa seisovien naisten hameiden alle, virnistää Immonen.

Kesällä kurssin pojat saivat vapaapäivän siksi, että heidän sukelluspukujaan lainattiin elokuvanäyttelijöille. **Masa Niemen** ja **Esa Pakarisen** tähdittämä elokuva, Pekka ja Pätkä sammakkomihinä, kuvattiin Pansiossa kesällä 1955. Uittotöistä laivastoon.

Koivuudossa sijainneella tanssilavalla pidettiin juhannustansseja 1950-luvulla. Sukeltajien vähemmän mieluisa tehtävä oli tarjota juhlijolle vuosittain sukellusnäytös. Lisäksi sukeltajat värvättiin järjestysmiehiksi tansseihin. Tansseissa Immonen tapasi myös vaimonsa Ailan. Sukeltajakurssin johtaja **Antti Näsi** houkutteli Toivo Immosta laivastoon töihin tämän valmistuttua sukeltajaksi kurssinsa priimuksena.

- Puolustusvoimat ei vielä tuossa vaiheessa kiinnostanut minua. Menin ensin uittotöihin Kymihtiöön. Olin siellä noin viikon, koska pistivät minut sepän hommiin, enkä tykännyt siitä, muistelee Immonen.

Seurasi muutto Turkuun ja avioituminen. Immonen työskenteli VR:llä reilun vuoden, kunnes kerran törmäsi Näsiin ja tarttui tämän tarjoukseen suunnata laivastoon töihin.

- Tuolloin ei laivastoon saatu hyvin henkilökuntaa, joten tulin **Leo Hämäläisen** oppipojaksi 2.8.1957. Aloitin ylimatruusina kersantin virassa ja jäin eläkkeelle 1980 sotilasmestarina.

Vuonna 1958 Immonen muutti perheineen punaiseen, nyt jo purettuun mökkiin Laivastoaseman Ketosentille. Ensimmäinen tytär oli syntynyt edellisenä vuonna. Muut lapset, lokakuussa 1958 syntynyt poika ja keväällä 1961 syntynyt tytär aloittivat elämänsä laivastoaseman lapsina.

Perhe viihtyi punaisessa torpassa 10 vuotta, jonka jälkeen he muuttivat nykyiseen kotiinsa, Maskussa sijaitsevaan omakotitaloon.

Vaarallinen ammatti

Sukeltajan ammatin riskit tulivat Immoselle tutuiksi vuosien varrella. Sotilaskoulutuksessa Upinniemessä hän törmäsi pullo selässään päin kalliota ja sai selkävamman.

- Wärtsilän tehtaan luona jäin kerran sormestani kiinni veden alla, kiersin

kuusi kertaa ja katkaisin oikean käden etusormeni, jotta pääsin irti pinteestä, esittelee Immonen lyhentynyttä sormeaan.

Pahin työtaturma sattui Maarianhaminan satamassa vuonna 1979. Satamaan rakennettiin laituria uutta Viking Linen alusta varten – myöhemmin samainen alus tunnettiin myös surullisen kuuluisana Estoniana - ja Pansiossa kutsuttiin sukeltajia hätiin tutkimaan laiturerakenteita.

- Tutkiessani laiturin alustaa sukelluksissa putosi iso teräspalkki veteen ja osui jalkaani. Seuraavana päivänä minulla olisi ollut päivystysvuoro Kallanpäässä, mutta se sitten jäi.

Onnettomuuden jälkeen sukeltaja joutui jäämään eläkkeelle puolustusvoimista. Tähän mennessä miestä on leikattu 18 kertaa. Sydänpysähdyksiäkin on takana jo kahdeksan. Nykyinen invaliditeetti, jonka johdosta Immonen liikkuu rollaattorilla, on seurausta selkäydinvammasta, joka syntyi leikkauksessa, ei sukeltaessa.

- Se oli aika hyvä koulutus tämä sukeltajakoulutus. Lääkäri tosin totesi minulle hiljattain toimineensa nykyisten sukeltajakurssilaisten lääkärinä Upinniemessä. Hänen mukaansa se on niin hullua porukkaa, virnistää sukeltajapriimus.

Toivo Immonen kotonaan Maskussa.

Kuva Pansion tukikohta - merellistä toimintaa 75 vuotta historiikin kannesta.

Pansion tukikohdasta historiikki

Merivoimien Pansion tukikohta täytti 75 vuotta lokakuussa 2014. Juhlavuoden kunniaksi koottiin tukikohdan historiaa käsittelevä historiateos.

Pansion tukikohta - merellistä toimintaa 75 vuotta julkistettiin tukikohdassa järjestetyssä juhlatilaisuudessa.

Kaksiosainen teos koostuu komentaja evp **Eero Auvisen** vuonna 1989 tukikohdan 50-vuotisjuhliin laatimasta historiikista sekä kirjailija **Johanna Pakolan** kirjoittamasta, tukikohdan viimeisten 25 vuoden ajan tapahtumista.

Rannikkolaivaston väki haluaa esittää kiitokset kirjoittajille sekä tahoille, jotka mahdollistivat juhlahistoriikin julkaisun. Teoksen kokoamiseen saatiin tukea Maanpuolustuksen Kannatussäätiöltä, **Jenny ja Antti Wihurin**

rahastolta, Turun kaupungilta ja Varsinais-Suomen Maakuntasäätiöltä.

Teos antaa kattavan kuvan siitä, mitä toimintaa Pansiossa on harjoitettu tukikohdan perustamisesta, lokakuusta 1939, lähtien.

Huoltoa, koulutusta ja kunnossapitoa

Heti tukikohdan perustamisen jälkeen Pansioon rakennettiin tilapäiset miina- ja ammusvarastot. Tukikohtaan rakennettiin myös laiturit, louhittiin luolastot sekä rakennettiin rautatie, jolla oli kolme laivastollista pysäkkiä nimeltään keula, masto ja perä. Tukikohdan kehittämisessä tärkeä rooli oli laivastoaseman päällikkönä toimineella komentajalla **Eino Huttusella**.

Laivastoaseman päätehtävinä olivat sen huoltovastuulle käskettyjen alus-

ten ja niiden asejärjestelmien huolto sekä aluksilla palvelevien merisotilaiden huoltopalvelut. Lisäksi laivastoasemalla annettiin koulutusta sekä varusmiehille että reserviläisille.

Sotien aikana laivastoasema vastasi alusten huolto- ja kunnossapitotehtävien lisäksi alueen alusototoiminnasta ja ottoalusten varustamisesta sekä osallistui ilmatorjuntayksiköillään Turun ilmatorjuntatehtäviin. Laivastoasemalta lähetettiin myös täydennyshenkilöstöä aluksille sekä muun muassa yksi jalkaväkikomppaniakin Viipurilahden taisteluun.

Sodan jälkeen osia laivastoaseman alueista ja tiloista luovutettiin siviilikäyttöön. Osa luovutettavista alueista saatiin takaisin 1950-luvun alkupuolella. Tuolloin aloitettiin myös uuden kasarmirakennuksen rakentaminen.

Vihreät sinisten sekaan

1990-luvulla Pansiossa toteutettiin useiden rakennusten peruskorjauksia sekä hankittiin maanvaihtokaupoilla lisätilaa alueen itäreunalta.

Historiansa aikana Pansion tukikohdassa on toiminut useita joukko-osastoja, jopa kaksikin yhtä aikaa - Turun Laivastoasema ja Rannikkolaivasto.

Useiden nimi- ja organisaatiomuutosten jälkeen Turun Laivastoasemasta ja pääosasta vain aluksista koostuneesta Rannikkolaivastosta muodostui 1993 Saaristomeren Laivasto.

Saaristomeren Laivasto yhdistyi vuonna 1998 Turun Rannikkorykmentin kanssa Saaristomeren meripuolustusalueeksi.

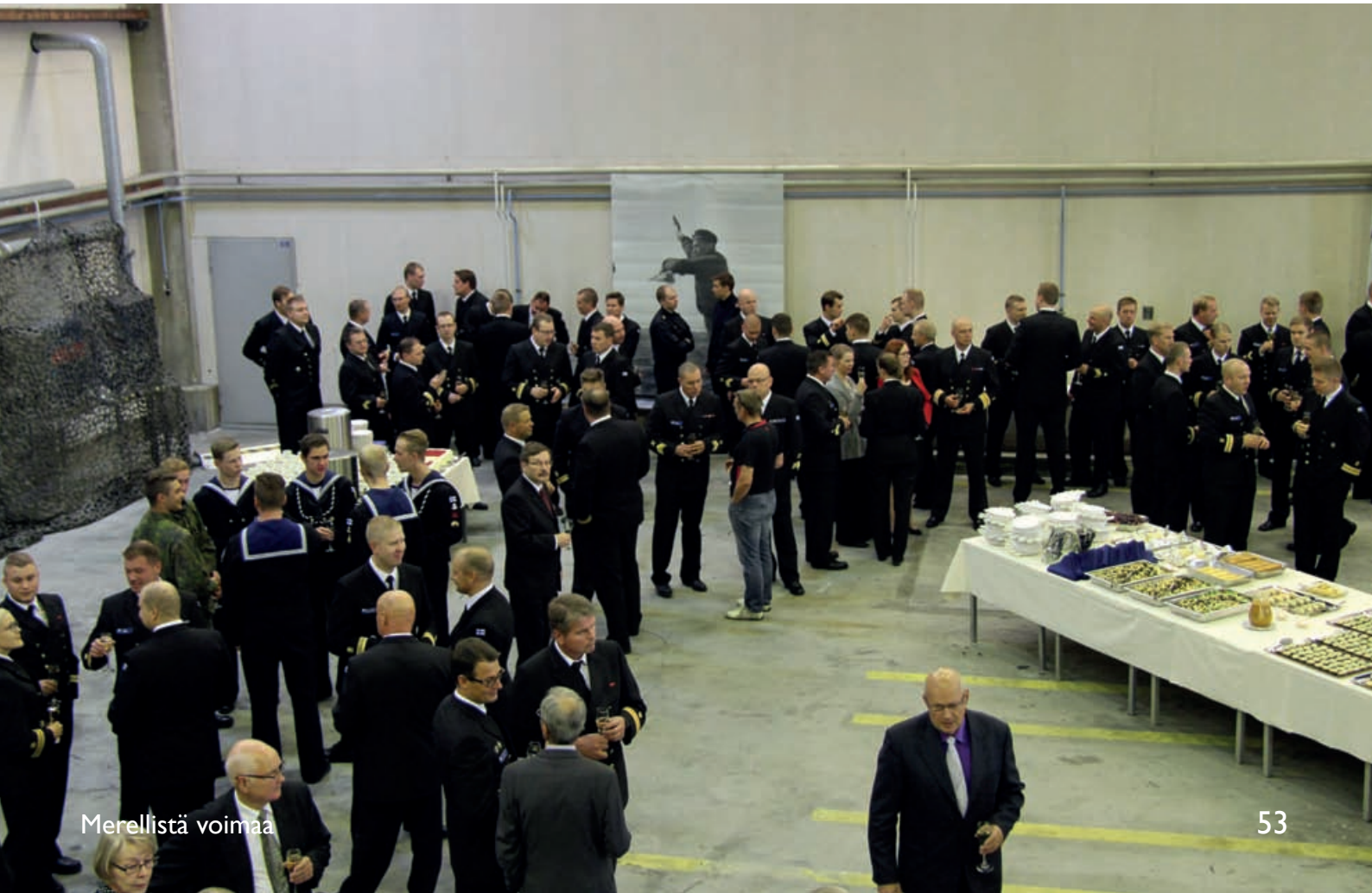
Tämän jälkeen siniset ja vihreät eli laivasto- ja rannikkojoukot toimivat Pansiossa vuoden 2014 loppuun asti.

Rannikkolaivaston nimi pohjautuu jo aikaisemmin toimineen joukko-osaston nimeen.

Pansion tukikohdan historia kiehtoo tietokirjailija Johanna Pakolaa ja toisen kirjoittajan kom.evp Eero Auvisen veljeä, kom.evp Visa Auvista.

Pansion 75-vuotisjuhlaa vietettiin Kiiski-hallissa lokakuussa 2014.

Kiiski-luokan miinaraivaaja.

Raivaajaosasto Sääksi, Rannikkolaivaston merellinen maakuntajoukko, kaippaa lisää aktiivisia reserviläisiä joukkoonsa.

Vapaaehtoista maanpuolustusta merellä

Raivaajaosasto Sääksi on Rannikkolaivaston maakuntajoukkojen merellinen yksikkö, joka toimii 4. Miinantorjuntalaivueen alaisuudessa ja harjoittelee vuosittain 4 – 10 kertaa vapaaehtoisissa ja käsketyissä harjoituksissa.

Rauhan aikana raivaajaosaston harjoituskalustona toimivat Kiiski- ja Kuhaluokan miinanraivaajat sekä komentoaluksena linnakevene.

Henkilöstö koostuu vapaaehtoisista reserviläisistä, jotka ovat tehneet puolustusvoimien kanssa 2-6 vuoden sitoumuksen. Ikäjakaumaltaan he ovat 23-55 -vuotiaita. Huolimatta sotilasarvoista, kaikki joukkoon sitoutuneet ovat ymmärtäneet pieneen alukseen sijoittuneen yhteisön tehtävien tärkeyden, periaatteella "kaikki tekevät (lähes) kaikkea".

Yksikkö harjoittelee nimensä mukaisesti miinanraivausta sekä toimintaa tukevia tehtäviä. Vuoden 2015 kalenteriin mahtuu lukuisia koulutustapahtumia ja

vuoden kohokohta tulee olemaan viikon mittainen kertausharjoitus syksyllä.

Viirikömme kaippaa myös uusia innostuneita reserviläisiä mukaan toimintaan. Jos kiinnostuit, lisätietoja löytyy osoitteesta www.maakuntajoukot.fi. Myös osaston päällikköön voi olla suoraan yhteydessä.

Tatu Virta
raivaajaosaston päällikkö

Lisätietoja raivaajaosastosta:

vkopaall@maakuntajoukot.fi

Tule mukaan maakuntajoukkoihin

Liittyminen edellyttää:

- sitoutumista toimintaan 2 - 6 vuodeksi
- vuosittain 4 - 6 viikonlopun kestävästä harjoituksesta
- varusmiespalvelusta, erikoiskoulutusta tai erikoisosaamista
- riittävää fyysistä kuntoa (testaus, kunto-ohjelma)
- halua osallistua ja toimia maakuntajoukoissa

Rannikkokomppanian työteliäs viikko vartiotehtävissä

Saaristomeren meripuolustusalueen maakuntajoukkojen reserviläisiä osallistui elokuussa 2014 Suomessa järjestetyssä Northern Coasts -harjoitukseen. Harjoitusta edeltävänä Pre Sail -viikonloppuna maakuntajoukosta maallisempi - Saaristomeren Rannikkokomppania vastasi osaltaan tapahtuman turvallisuudesta.

- Hei, laukut pitää jättää tänne, niiden kanssa ei saa mennä laivoille, huikkaa reservin alikersantti **Henri Koskinen** ohikulkevalle perheelle.

Maastopukuisen sotilaan auktoriteetti puree ja sota-aluksille halukkaat kävijät luovuttavat kantamuksensa Saaristomeren meripuolustusalueen varusmies-ten ylläpitämään narikkaan.

Koskinen palveli vuonna 2007 Saaristomeren meripuolustusalueella varusmieskuljettajana. Nyt hän on kertaus-

harjoituksessa ensi kertaa sitten oman palvelusaikansa.

- En kuulu maakuntajoukkoon, mutta meitä reserviläisiä on harjoituksessa mukana joukon jatkona. Tämä on ehdottomasti parempaa kuin intissä, kehuu Koskinen.

Koskisen rinnalla sotilaspoliisin tehtävissä toimii myös reservin alikersantti **Kalle Tuominen**, vuoden 2002 saapumiserän meripioneeri.

- Tämä on minullekin ensimmäinen kertausharjoitus sitten varusmiespalveluksen. Täällä on perusarmeijameininkiä, kokee Tuominen.

Ymmärtäväistä yleisöä

Rannikkokomppaniaan kuuluva kersantti **Janne Knuutinen** seuraa Koskisen ja Tuomisen työskentelyä kulunvalvontaportilla.

Vuonna 2000 Gyltössä varusmiespalveluksensa suorittaneen Knuutisen

mukaan Pre Sail-viikonloppu on sujunut loistavasti.

- Ihmiset ovat hyvin ymmärtäviä sen suhteen, ettei laivoille saa viedä kassia mukana. Neljä vuotta sitten tässä samassa tapahtumassa oli paljon enemmän sitä, että ihmiset kyselivät, minkä takia kassit on jätettävä pois matkasta.

Knuutisen, Koskisen ja Tuomisen keski-ikäisenä alkanut kertausharjoitus päättyy seuraavan viikon tiistaina. Sen verran univelkaa harjoitukseen osallistuville reserviläisille on päässyt kertymään, että osalla jo alkaa viikonpäivien seuraaminen tehdä tiukkaa.

- Olemme aina tyytyväisiä, kun voimme olla mukana oikeissa harjoituksissa, kiittelee silti Rannikkokomppanian tiedotusvastaava, **Pekka Laatu**.

Lisätietoja rannikkokompaniasta:

rank.mkj.rekry@gmail.com

Rannikkokomppania, Rannikkolaivaston maissa toimiva maakuntajoukko, vastasi NOCO-harjoituksen Pre Sail -viikonloppun vartiointista Turun satamassa.

Katso
konserttipaikat,
soittokunnat
ja solistit:
miljazz.fi

Kesän svengaavimmat ilmaiskonsertit

MILjazz-kiertue 2015

	KESÄKUU	ELOKUU
Uusi	3.6. Tampere	13.8. Helsinki
	4.6. Oulu	Uusi 20.8. Joensuu
	7.6. Lahti	21.8. Jyväskylä
	12.6. Lappeenranta	22.8. Kajaani
	13.6. Mikkeli	Uusi 23.8. Rovaniemi
Uusi	14.6. Kuopio	26.8. Vaasa
		27.8. Hämeenlinna
		28.8. Kouvola
		29.8. Turku
		30.8. Tammisaari